

in fact o

Indecs 25 vuotta

KevätXQ & StadiXQ

Tutapäivät Vaasassa

Wappuisia tarinoita

Pieni teoria keväästä ja opiskelumotivaatiosta

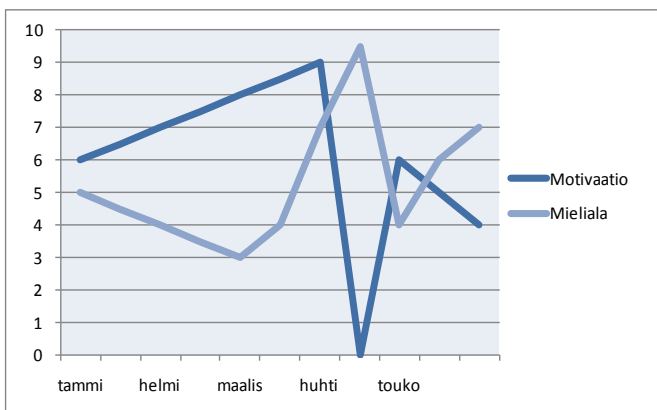
Kolmen opiskeluvuoteni aikana olen onnistunut huomaamaan kevään kuluksa tietyn mielialaan sekä opiskeluahtistukseen ja -motivaatioon liittyvän mallin, joka viimein kattavan seurannan jälkeen on mahdollista yleistää koskemaan suurinta osaa meistä tutalaisista. Täytyy kuitenkin huomauttaa, että tutkimuksen otos ei ole täysin satumanvarainen eikä siten välttämättä edusta kattavasti koko kohdepopulaatiota.

Alkukevät on useimmiten vielä melko korkean motivaation aikaa. Täyteen vauhtiin opiskelujen osalta päästään helmi-maaliskuun aikana, ja samaan aikaan mieliala laskee kohoavan stressitason funktiona. Opiskeluahtistus kasvaakin tänä aikana melko lineaarisesti saavuttaen huippunsa Wappua edeltävinä viikkoina, kun kaikki hommat pitäisi saada nopeasti alta pois huoletonta juhlintaa varten. Näinä viikkoina mieliala ei kuitenkaan enää laske, sillä Wapun läheisyys piristää jopa niskaan kaatuvasta harkkatyövuoresta huolimatta.

Wappu on, ei niinkään yllättäen, korkean, suorastaan riehakkaan mielialan aikaa. Erityisesti nuorempi polvi onnistuu useimmiten työntämään mielensä perukoille kaikki vähänkään ajankohtaiset koulutyöt, ja samaa yrittää ehkä hieman vähemmän tehokkaasti myös vanhempi polvi. Wappuristemusta, stressittömyydestä ja hauskapidosta voi lukea tämän lehden sivuilta useammankin tarinan.

Mitä tulee Wapun jälkeen? Eihän sellaista halua edes ajatella. Mutta niin vain kaikki huolella siivuun lakaistut deadline't rysähtävät kerta heitolla niskaan heti toukokuun ensimmäisellä viikolla. Wapun jälkeinen työ määrä on, erään ystäväni sanoja lainatakseni, infernaalinen. On hetkiä, jolloin tuntuu, ettei siitä selviä ollenkaan. Varmastikin tämän valtaisan työ määrän seurauksena esimerkiksi tämän Infacton juttujen deadline't venyivät joustavasti ajalle 27.4. – 6.5.. Kaiken huipuksi tämän saamattomuuden viimeiseksi linnakkeeksi jäi lopulta päätoimittaja, jonka pääkirjoitusta ei vain tuntunut kovasta itseän kohdistetusta henkisestä painostuksesta huolimatta kuuluvan. Edellä esitetyn teorian puitteissa tämäkään ei ole lainkaan ihmeteltävää työ määrän saavuttaessa huippunsa juurikin kyseisen viikon aikana.

Onneksi tällä teorialla on onnellinen loppu. Kesä. Perinteiseen tapaan kevään hienoimmat kelit osuvat jälleen tenttiviikoille, ja vaikka tämä vaikuttaakin melko negatiivisesti motivaatioon, vaikuttaa se sitäkin positiivisemmin mielialaan. Mielialan ei myöskään kesän kynnyksellä tarvitse odotella kohoavan ainoastaan lineaarisesti. Suurempia, porrasmaisia hyppyjä käyrällä ylöspäin on kuulemma mahdollista saada aikaan erittäin kovassa huudossa olevalla "Peru ilmoittautuminen" -painikkeella. Ja aivan kuin huomaamatta äkkiä onkin jo kesä.

Johanna

Julkaisija ja kustantaja:
TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs
indecs-hallitus@indecs.info
Päätoimittaja ja taittaja: johanna.kari@tut.fi
Painopaikka: Juvenes Print TTY, Tampere
Painomäärä 80 kpl
www.indecs.info

Kannen kuva: Lauri Niittymäki / TT-kamerat
12. toukokuuta 2011
Tampere, TTY

Indeksit (sisällysluettelo)

Yleisindeksi	Sivu
Puheenjohtajan palsta	4
Hallopedin kynästä	6
Alumnin kuulumisia	8
TEK-palsta	10
Reddal	11
Haaste	15
Markan palsta	17
Kysy Laurilta -palsta	19

KV-indeksi	Sivu
Tutalainen maailmalla	32
ESTIEM LRForum	37
ESTIEM Council Meeting	38
Matkavinkit: Milano	39
Wappu Hongkongissa	41

Tapahtumaindeksi	Sivu
Valkohaalarisitsit	21
Kevät XQ	23
Stadi XQ	25
Vuosijuhlat	28
Tutapäivät	29
Kahen viikon Wappu	45
Wappusitsit	50
Superfuksin vuosi	52
Sportticup	53

Kuva: Jussi Punamäki

Puheenjohtajan palsta

Lukuvuosi 2010–2011 lähestyy loppuaan, aurinko paistaa, teekkarit juhlistavat Wappua, olut on kylmää ja Tampista eivät huonot vitsit lopu kesken. Mikä voisikaan olla täydellisempi päätös jälleen kerran mahtavalle kouluvuodelle! Vuoden aikana on taas ehditty näkemään, kokemaan ja tekemään kaikennäköistä, ja odotankin innolla ja jännityksellä millaisia elämyksiä seuraava lukuvuosi tuo tullessaan.

Kesän saapuessa tiivis porukkamme hajaantuu jälleen ympäri Suomea tarjoamaan osaavaa ammattitaitoaan erinäisille yrityksille. Kesällä pyrimme kuitenkin tapamaan mm. KCP:n merkeissä ja pidämme varmasti muutenkin tiiviisti yhteyttä toisiimme. Jos jostain tässä porukassa pidän, on se nimenomaan se tiivis yhteishenki jonka olemme saaneet luotua. Tämän yhteishengen kulttuurin pyrimme luonnollisesti välittämään myös tuleville fukseille ja liittämään heidät osaksi Indecsiä.

Juuri kun alamme päästä kesän rytmiin kiinni, huomaamme syksyn jo saapuneen yhdessä uusien fuksien kanssa ja joudumme palaamaan opintojen pariin. Kaikilla on jälleen paljon kerrottavaa kesän seikkailuista ja kömmähdyksistä ja jälleennäkemisen riemu on aivan suunnaton. Kiskomme haalarit pitkästä ajasta esiin komeista, kaapeista, tai sieltä, mihin ikinä olemmekaan ne kesäksi piilottaneet ja suuntaamme opiskelijarientoihin. Silloin voimme jälleen todeta, että tämä se vasta on elämää!

Eipäs kuitenkaan mennä vielä asioiden edelle! Vuoden kohokohta, fuksien kastaminen teekkareiksi, on nimittäin vielä edessä. Jäät eivät ole vielä edes lähteneet Näsijärvestä, joten kylmää kyytiä voi olla fukseille ja muutamalle sekopäiselle fuksikapteenille luvassa. Wappuradio soi ja olen jälleen saanut kirjoitettua sivullisen tekstiä sanomatta juurikaan mitään, joten eiköhän ole aika toivotella kaikille mukavaa ja rattoisaa kesää ja nähdään jälleen syksyllä.

Wappuisin terveisin suurella sydämellä,

Niko Ahola

Raising your game
at every opportunity.
Just another day at the
office for a high performer.

Choose Accenture for a career where the variety of opportunities and challenges allows you to make a difference every day. A place where you can develop your potential and grow professionally, working alongside talented colleagues. The only place where you can learn from our unrivalled experience, while helping our global clients achieve high performance. If this is your idea of a typical working day, then Accenture is the place to be.

Apply for an Internship in Accenture Strategy Consulting

Looking for an internship for autumn 2011? Want to get a taste of what it's like to work as a Strategy consultant? An internship at Accenture's Strategy consulting practice will offer you a great place to build and expand your skills and get your consulting career on a fast track right from day one.

Accenture's Strategy consultants work with CEOs and top management of some of the leading companies from

Finland and around the world, helping them develop into high-performance businesses. Projects cover everything from corporate and operational strategy to enterprise transformation. You will be able to work with the brightest people in business to identify new opportunities and solve our clients' toughest challenges.

The Accenture strategy internship period will begin preferably in October-

November 2011 and last for 2-3 months. If you're a near-to-graduate student (180+ credits) with an excellent academic record, love problem solving, enjoy new challenges and have an entrepreneurial spirit, check us out and apply May 22nd 2011 at the latest. To find out more and to apply, visit our website.

Visit accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

High performance. Delivered.

Hallopedin kynästä

Katja Kaartinen

Viime Infactossa lanseerattu "Hallopedin kynästä" jatkaa nyt tiedottamista tiedekuntaan ja opiskeluun liittyvistä asioista. Tällä kertaa on tarkoituksena avata hieman tuotantotalouden koulutusohjelman johtoryhmän toimintaa ja siellä mietittäviä asioita. Kerrataan ensin kuitenkin termit kuntoon!

Tiedekunta, laitos, koulutusohjelma...?

Me indecsläiset, eli tuotantotalouden koulutusohjelman opiskelijat, olemme osa teknis-taloudellista tiedekuntaa. Tiedekuntamme sisältää myös toisen suomenkielisen koulutusohjelman, tietojohtamisen koulutusohjelman, sekä englanninkielisen KV-maisteriohjelman. Yhteisesti teknis-taloudellisen tiedekunnan toiminnasta ja siten myös näiden koulutusohjelmien asioista päättää tiedekuntaneuvosto, jonne on tiedekuntamme opiskelijoista valittu yhteensä 6 opiskelijaedustaa, joista 3 ovat varsinaisia ja 3 varaedustajia. Tiedekuntaneuvostossa ovat edustettuina opiskelijoiden lisäksi henkilökunta, opettajat ja professorit.

Tiedekuntaneuvostolla on koulutusohjelmien asioihin liittyen kaksi valmistelevaa elintä: tuotantotalouden koulutusohjelman johtoryhmä ja tietojohtamisen koulutusohjelman johtoryhmä. Tuotantotalouden koulutusohjelman johtoryhmässä ovat opiskelijaedustajina Katja ja Luri, sekä opintoneuvoja Emma Puotunen, joka tosin on nimellisesti henkilökunnan edustaja. Lisäksi edustettuina on vastuuhenkilöitä niistä oppiaineista, jotka suurissa

määrin kuuluvat tuotantotalouden tutkintoon. Käytännössä kuitenkin vain teollisuustalouden sekä tiedonhallinnan ja logistiikan laitokselta.

Mainitut laitokset ovat kaksi kolmesta tiedekuntamme opetusta tarjoavasta tahosta, kolmas on kielikeskus. Teollisuustalouden laitos tarjoaa TETA ja TUR – kursseja ja tiedonhallinnon ja logistiikan laitos LIKU ja TITA – kursseja. Myös kielikeskuksen toimintaa ohjaavassa kielikeskuksen neuvottelukunnassa on edustus Indecslä, kun toisen opiskelijaedustajan pestissä vaikuttaa Lauri Jaakkola. Aikaisemmin teknistaloudellinen tiedekunta koostui vain näistä kahdesta laitoksesta ja usein puhuttaessa epähuomiossa koko tiedekunnasta, tarkoitetaan vain näitä kahta laitosta.

Tuotantotalouden koulutusohjelman johtoryhmä

Johtoryhmässä ovat siis edustettuina kaikki tiedekunnan kannalta merkittävät tahot. Johtoryhmää vetää professori Miia Martinsuo (mm. projektinhallinta), joka toimii myös koulutusohjelmamme johtajana. Johtoryhmän yksi suurimpia tehtäviä on esittää millainen tuotantotalouden koulutusohjelman rakenne tulisi olla seuraavana vuonna. Tämän tiimoilta johtoryhmä kokoontui keväällä kaksi kertaa. Pitkään keskusteltiin siitä pitäisikö tutkintoon lisätä vielä yksi pakollinen matikan kurssi, joka olisi voinut olla algoritmi- tai tilastomatematiikka. Myös laskennan korvaamista tilastomatematiikalla mietittiin kunnes selvisi että kyseinen kurssi on tilastomatematiikan esitietoväline. Lopulta johtoryhmä oli lähes yhteisesti sitä mieltä, että kandiditutkinnossa on jo nyt hyvin vähän valinnan vapautta, eikä sitä haluta enää pienentää.

Paljon keskustelua herätti myös ohjelmointi 1, onhan tuotantotalous yksi niitä harvoja koulutusohjelmia, joissa se ei kuulu pakollisena tutkintoon. Pohdimme pitkään kuuluisiko kyseisen kurssin sisältö diplomi-insinöörin yleissivistykseen. Loppujen lopuksi johtoryhmä ei halunnut korvata yhtäkään tutkurssia ohjelmoinnilla ja koska ohjelmistotekniikan laitos tarjoaa ensi syksystä alkaen sivuaineen, johon myös ohjelmointi 1 on mahdollista

sisällyttää, luovuttiin keskustelusta ainakin tällä kertaa.

Opiskelijoilta saadun palautteen perusteella käytiin pitkään keskustelua laatujohtamisen, kansantalouden, turvallisuusjohtamisen perusteiden sekä toimitusketjun hallinnan kohtaloista. Toimitusketjun hallinta oli poistunut tutkinnosta pakollisena kurssina edellisenä vuonna ja opiskelijat toivoivat sen palautuvan. Palautteeseen on nyt reagoitu niin, että logistiikka ja kuljetusjärjestelmät yhdistyy toimitusketjun hallinnan kanssa uudeksi kurssiksi, joka sisältyy tutkintorakenteeseen. Myös turvallisuusjohtamisen perusteista annettuun palautteeseen on reagoitu ja kurssin on luvattu uudistuvan sekä sisällöllisesti että rakenteellisesti ensi syksyksi. Kansantalouden ja laatujohtaminen ovat tällä hetkellä kehityksen alaisena, mutta niidenkin oletetaan uudistuvan ensi vuodeksi opiskelijapalautteen antamaan suuntaan.

Kolmannella kokoontumiskerralla muutama viikko sitten johtoryhmä siirtyi aivan uuteen aiheeseen ja alkoi pohdita laatua ja sen eri osa-alueita. Laatuhan on meidän koulutusohjelmamme yksi ydinalueista, ja aloittamalle jo nyt miettimään koulutusohjelmamme, kurssien, opetuksen yms. laatua varaudumme hyvin muutaman vuoden sisällä tehtävään koko koulun laajuiseen laadunarviointiin. Tarkoituksena on tavata vielä tenttiviikolla jälkeen ja syventyä aiheeseen tarkemmin.

Vaivaavatko sinua opiskeluihin liittyvät asiat? Muista että hallopedit ovat täällä sinua varten. Vetäise hihasta tai lähetä kunnon avautumismaili, ja varmista että kurssijärjestelyt ovat seuraavana vuonna paremmat!

TEKin opiskelijajäsenille suunnatut nettisivut uudistuivat. Uusille, 27.4. julkaistuilla teekkari.fi -sivuilla on koottu laaja paketti työelämätietoutta, teekkarikulttuuri ja muuta mielenkiintoista sisältöä.

Kaikki teekkareiden tarvitsema työelämätietous palkkasuosituksista ja työllisyystilastoista työmarkkinajuristien yhteystietoihin ja työmarkkinakursseihin on nyt ensimmäistä kertaa koottu juuri teekkareiden tarpeita vastaavaksi paketiksi. Jos jokin asia opiskelujesi aikaisessa työsuhteessa siis askarruttaa, kannattaa surffata suoraan teekkari.fi sivustolle.

Myös kaikki teekkarikulttuurin kulmakivet koko Suomen laajuisesti on viimein koottu samaan osoitteeseen. Eri teekkaripaikkakuntien perinteet ja suurimmat tapahtumat, tunnetuimmat jäynätarinat ja teekkareiden rakentamat erilaiset vempaimet löytyvät teekkari.fi sivustolta. Lisäksi sivustolta löytyvät koko valtakunnan teekkaritoimijoiden yhteystiedot näppärästi yhdestä paikasta.

Sivujen suunnittelu ja kehittäminen aloitettiin tammikuussa ja mukana projektissa on ollut teekkareita kaikista Suomen teekkariyhteisöistä. Sivuja kehitetään edelleen palautteen perusteella, joten myös sinulla on mahdollisuus vaikuttaa sivustoon.

Surffaa siis osoitteeseen www.teekkari.fi ja tutustu uusiin sivuihin!

Alumnin kuulumisia

Jaakko Sirén, Cassidian

- Kumpi on siistimpi, Eurofighter-hävittäjä vai A380-super-jumbo?

Kesäkuu 2009, Pariisin Le Bourget lentokenttä. Vettä sataa ja olen juuri saanut käteeni sateenvarjon heti sen jälkeen, kun ständineiti vei samanlaisen ensin Ranskan puolustusministerille. Maailman suurin lentokone, Airbusin A380 teki juuri kierroksen Pariisin ilmailunäyttelyalueen yläpuolella. Yllättävän hiljainen kone. Joitain tunteja aikaisemmin yritin kovasti päästä vierailemaan tuon valtavan koneen sisälle, mutta mitä ilmeisimmin en ollut oikealla listalla. Onnekseni olen täällä töissä ja olin heti aamusta skarppina, jolloin pääsin istahtamaan EADS:n ständialueella seisseen Eurofighter Typhoon hävittäjän penkkiin. Kyseinen hävittäjä oli harmikseni vain luonnollisessa koossa ollut malli ilman minkäänlaista toiminnallisuutta. Onneksi edes ohjaamo oli täsmälleen samanlainen kuin lentävissä hävittäjissä ja sainpa muistokseni edes tuon sateenvarjon.

Oma taipaleeni tutalaisena alkoi elokuussa 2004 aikana, jolloin kiltahuone oli vielä Festiassa. Ensimmäisen osan tästä tarinasta sain päätökseen viime vuoden lokakuussa, kun sain DI-tutkintopaperit ulos. Matkan varrelle mahtuu iso joukko asioita ja tapahtumia; osa merkittäviä ja osa jo unohtuneita. Edellä kerromani Pariisin työreissun lisäksi reilun viiden vuoden opiskeluajalta muistissa on muun muassa fuksijäynä-kisan voitto upealla mallien rekryjäynällä, ESTIEMin council meetingit, vaihtolukukausi Itävallassa, joukko killan vuosijuhlia sekä Konserni-porukan kootut seikkailut. Joukkoon mahtuu myös monta pitkää iltaa omaa tulevaisuutta ja työelämää miettiessä.

Näin jälkeensä on hauska muistella sitä aikaa ja jopa niitä pettymyksiä, joita kesätyöhakemuksiin liittyy. Yhtenäkin keväänä tein lähes kaikkeni päästäkseni erään tunnetun suomalaisen puolustusteollisuusyrityksen markkinointipuolelle töihin: lähestyin heitä virallisia teitä pitkin, lähetin sähköpostia suoraan markkinointipäällikölle ja soitin useammankin kerran perään. Loppu-

tuloksena ei tainnut olla edes kieltävää vastausta heidän suunnaltaan. Nyt voin tosin todeta pienen ironian saattelemana, että päädyin sitten lopulta omistajan palvelukseen.

Työnhaku on usein yhtä tuskaa. Pelkät hyvät hakemukset eivät aina tunnu riittävän, mutta niistä ja kovasta yritteliäisyydestä sekä yleisestä aktiivisuudesta on ollut ainakin itselleni paljon apua. Joillekin järkevät sivuainevalinnat ovat ratkaisseet työpaikan saannin, mutta itselleni näin tuskin kävi. Toistaiseksi lääketieteellisen tekniikan sivu-

aineestani lähes ainoa asia, joka on konkreettisesti tullut eteeni, oli EKG-käyrä ja sen hyödyntäminen messuständillä kerrottavassa tarinassa. Tuotekehitysopista ei ole ollut vielä tuonkaan vertaa apua.

Tämän hetkinen työnantaja löytyi sattumalta TTY:llä järjestetyiltä Yrityspäiviltä, joita olin itsekin järjestämässä. Olin miettinyt, minkälaista työtä haluaisin tehdä ja millaisessa työympäristössä: kansainvälisyys ja markkinointi kiinnostivat. Juuri edellä kuvaamaani paikkaa ei ollut tarjolla, mutta hain kuitenkin jotakin sen suuntaista. Muutaman mutkan jälkeen sain lopulta ehdotuksen ottaa vastaan työtehtävä hakemani tuotehallinnon paikan sijaan markkinoinnissa, vaikka sinne ei erityisesti ketään oltukaan haettu. Lähes täydellinen tarjous tuli kovin epäformaalisti tekstiviestitse, ja vielä kesken vetämieni teollisuustalouden perusteet kurssin pienryhmäharjoitusten. Pitänee myöntää, että nuo harjoituksen vedin loppuun hieman normaalia nopeammin.

Sittemmin olin kaksi kesää ja yhden talven tuossa markkinointiosaston tehtävässä ja pääsin työni puolesta myös mainitsemaani Pariisin ilmailunäyttelyyn. Tein vielä diplomityöni sosiaalisen median hyödyntämisestä turvallisuusalan markkinoinnissa ennen kuin siirryin nykyisiin tehtäviini. Sattuma taitaa olla nykyään kaikkein yleisin tapa työllistyä, ja niin kävi jo toista kertaa itsellenikin. Nykyiseen tehtävääni ei siihenkään erityisesti haettu ketään, mutta tekijälle oli tarvetta ja satuin sopimaan profiliin ja vieläpä oikeaan aikaan.

Tällä hetkellä työskentelen Cassidianin globaalissa myyntiorganisaatiossa. Kuulun tiimiin, jonka vastuulla on yli kymmenen eurooppalaisen ja yhden pohjoisamerikkalaisen valtion asiakkuudet, ja tyypillisesti asiakkaina on puolustus- ja sisäministeriöiden alaisia organisaatioita. Lyhyenä yritysesittelynä mainittakoon, että Cassidian on osa EADS-konsernia, johon kuuluu meidän lisäksi Airbus, Eurocopter sekä Astrium. Toisin sanottuna siis paljon kaikkea lentävää ja teknisesti hyvin kiinnostavaa – lähestulkoon teekkarin unelmaympäristö.

Cassidianin tarjonta koostuu turvallisuus- ja puolustusjärjestelmistä, ja esimerkiksi Suomen viranomaisen päivityksessä kommunikaatiossa käyttämä viranomaisverkko VIRVE on meidän toimittamamme. Vaikka suuri yleisö ei yritystä kovin hyvin tunnekaan, Suomessa työntekijöitä on noin 350 ja vuoden 2009 tilastoissa T&K-investoinnit olivat 17. suurimmat kaikista Suomen yrityksistä. Tämän lisäksi konserni on yksi halutuimmista työnantajista Sak-

sassa ja Ranskassa, joissa suurimmat toimipaikatkin sijaitsevat.

Voin sanoa nauttivani työstäni todella paljon. Tehtävää ja vastuuta on riittävästi, ja pääsen matkustamaankin tarpeeksi - kaikki viehätys lentokoneessa istumiseen on jo ehtinyt kadota. Nykyinen valtiontalouksien taloudellinen tilanne tekee toiminnasta entistä haasteellisempaa ja samalla vielä mielenkiintoisempaa. Taistelu eri kilpailijoiden välillä on kovaa, koska asiakkaiden budjetit ovat jatkuvan paineen alla.

Oman lisänsä tuovat alan omat säännöt, kuten vastakauppavelvoitteet, sekä toimijoiden pieni määrä. Yhtenä hetkenä kilpaillaan ja toisena hetkenä tehdään tiivistä yhteistyötä. Vaikka ala ei ole nopeimmin kasvavia tai muutenkaan kovin trendikäs, ilmassa on paljon muutosta, mikä tarjoaa erinomaiset mahdollisuudet oppia uutta. Teknologiat ja erityisesti niiden käyttö turvallisuuden edistämiseksi on erittäin mielenkiintoista. Esimerkkinä pikapuoliin saksalaisten käytössä aloittava automaattinen huollon laskuvarjojärjestelmä, jolla voidaan pudottaa lentokoneesta joukkojen huoltoon tai humanitaariseen apuun tarvittavat lavetit tarkasti halutulle alueelle yli 50 kilometrin päästä.

Päivät kuluvat pitkälti sisäisissä ja ulkoisissa tapaamisissa, sekä erilaisia pitkän ja lyhyen aikavälin kampanjasuunnitelmia tehdessä ja toteuttaessa. Kampanjat ovat tällä alalla useimmiten melko pitkiä ja saattaakin kulua helposti useita vuosia ensimmäisen asiakastapaamisen ja sopimuksen allekirjoittamisen välillä. Henkilöt, joiden kanssa teen päivittäin töitä, ovat melkein kaikki minua vähintään 20 vuotta vanhempia, mutta eipä tuosta ole haittaa ollut. Kun otin nykyistä tehtävääni vastaan, muistan epäilleeni jonkin aikaa selviytymistäni. Mutta loppujen lopuksi nöyrä asenne ja se, ettei yritä olla enempiä ja kokeneempi kuin todella on, on paljastunut tärkeäksi taidoksi. Kenraalia tai kokenutta kollegaa on huono mennä monessakaan asiassa neuvomaan, mutta aina voi kysyä.

Vielä en tiedä, kumpi on lopulta siistimpi, tuo Eurofighter-hävittäjä vai maailman isoin matkustajalentokone A380 – mutta otan tästäkin asiasta vielä selvän.

- Jaakko Sirén, jaakko.siren@iki.fi

TEK - opiskelijan asialla

Fidel-fuksi seikkailee

Tenttiviikot ovat menossa ja Fidel selvisi kavereineen fuksivuoden Wapusta melkein ilman henkilötappioita. Ainoastaan Pertsa sai Suomineidon lakituksen yhteydessä skumppapullon korkista toisen silmänsä mustaksi. Varsin lähellä oli myös fuksijäynien yhteydessä innostuneen Tappara-kannattajan ryntäys, mutta onneksi mustamakkara onnistui lepyttämään tämän karskin intoilijan ja Ilveksen liigamenestykselle naureskeltiinkin jo ihan kaverillisessa hengessä. Muuten siis ainakin muistikuvien mukaan Wappu sujui mukavasti.

IMA-4:n tentti olisi vielä jäljellä, mutta Fidel-ex-fuksilla ajatukset olivat jo seuraavassa kesässä. Koskessa käytyään Fidel ei enää voinut käyttää liikanimeään aivan samalla tavalla kuin aikaisemmin. Ikifuksiksikin jäämistä hän oli harkinnut, sillä joissain piireissä nimi oli ollut varsin hyvä jäänmurtaja, mutta totesi kuitenkin, että aikansa kutakin ja kyllähän sitä Teekkariksi haluaa, eikä se yhdestä lisänimestä ole kiinni! Kesä oli kuitenkin tulossa ja virvokkeet maistuivat hyvältä. Vuoden viimeisen tentin jälkeen Fidel kavereineen aikoi mennä käymään muutamalla huurteisella Kuubassa. Wapun aikana paikka oli tullut testattua, mutta todisteiden puutteessa, siellä päätettiin käydä uudestaan.

Kesätöiden osalta Fidel oli saanut asentajan paikan kokoonpanolinjastossa Pulttimutteri AB:ssä. Ei ehkä se hehkein paikka, mutta töitä kuitenkin, mistä Fidel oli tyytyväinen, niin kuin kuuluukin olla. Työpaikalla oli kuulemma myös keksejä tarjolla aina kahvitauoilla ja lähin jäätelökioskikin sijaitsi vain parin sadan metrin päässä. Fidelin lempijäätelö on mango-meloni, vaikka myös uudet vanhan ajan jäätelöt ovat tosi hyviä, varsinkin kun ne saa kunnon vohvelista valmistettuun tötteröön, eikä sellaiseen pahvilta maistuvaan teolliseen härpärkeeseen.

Yhtenä päivänä Fidel törmäsi jäätelökioskilla pariin vanhempaan opiskelijaan, jotka olivat tilanneet päärynäjäätelön ja tuplasuklaan nonparelleilla. Nämä jo kolmannen vuoden veteraanit kysyivätkin Fideliltä, että joko tämä oli liittynyt TEK:n IAET-kassaan, kun kerta kesätöitä oli jo saanut. Fidelhän oli tietty ihan lahden poukamassa, että mikäs se IAET nyt taas olikaan. Kaiken maailman liirumlaarumeita ja muitakin tärkeitä taikasanoja oli vuoden mittaan tullut melkoisia määriä.

IAET-kassahan on alun perin insinöörien, arkkitehtien ja ekonomien työttömyysturvakassa. Nykyisin kassaan kuuluu myös muita, joten käytetään vain IAET-kassa nimeä. Nonparelleilla varustetun jäätelön tilannut kaveri osasi myös kertoa, että kassan jäsenyys maksaa 78 euroa vuodessa. Fidelhän tässä nyt tietenkin vähän kumastui, että kuinkas tämä nyt ollenkaan koskee häntä, kun opiskellahan tässä oli tarkoitus päätoimisena kuitenkin. Jutun ydin kuitenkin on siinä, että jotta olisi oikeutettu kassan työttömyysturvaan, täytyy täyttyä 34 viikon työssäoloehto. Opiskelijana työssäoloehto voi alkaa täyttämään jo opintojen alussa ja mikäli valmistuessa sattuu käymään niin, että uusi lama veisikin työpaikan, ei tarvitse jäädä mättäällä tyhjin suin istumaan.

Lisätietoa asiasta saa www.tek.fi, www.iaet.fi ja kaikki TEK-henkilöt auttavat mielellään asian suhteen. Myös Fidel suunnisti heti kotiin päästyään vilkaisemaan, kuinka paljon sitä olisi halukas turvaamaan tulevaisuuttaan jo tänä kesänä.

Lähikuvassa Reddal

Liiketoiminnan kehittämistä ulkoistettuna palveluna tarjoava Reddal liittyi Indecsin tukijoukkoihin syksyllä 2010. Seuraavassa Reddalin yksi perustajajäsenistä, Paavo Räisänen, kertoo oman tarinansa portaiden määrätietoisesta noususta ideasta todellisuuteen.

Milloin ja miten idea Reddalista syntyi?

Idea Reddalista syntyi loppuvuodesta 2009. Toimitusjohtajamme Per Stenius oli tehnyt aikaisemmin liiketoiminnan kehitystä niin liikkeenjohdon konsulttina isoissa amerikkalaisyhtiöissä, kehitysjohtajana kuin pääomasijoittajan roolissakin. Hän oli myös ollut mukana itse perustamissa yrityksissä sekä toiminut toimitusjohtajana. Per näki, että konsultti- ja sisäinen kehitysjohtaja-malleista kumpikaan ei ole optimaalinen tapa tehdä liiketoiminnan kehitystä, joten hän halusi luoda uuden mallin, jolla yritysten kehitystä ja kasvua voisi tehdä aikaisempaa tehokkaammin.

Miten perustamisprosessi eteni?

Alussa Per testasi ideaa keskustelemalla useamman yrityksen ja potentiaalisten työntekijöiden kanssa ja molemmista suunnista löytyi kiinnostusta. Myös ensimmäiset pilottiasiakkaat löytyivät nopeasti ja niitä palveltiin väliaikaisen yrityksen kautta, testaten mallin toimivuutta. Muutaman kuukauden pilottivaiheen jälkeen Reddal Oy perustettiin maaliskuun lopussa 2010.

Miten ajauduit itse mukaan?

Kaksi muuta perustajaa olivat vanhoja työkavereitani, minkä vuoksi kuulin ideasta jo alkuvaiheessa. Täysin uuteen yritykseen lähteminen tuntui minusta isolta ja vaikealta päätökseltä, mutta päädyin muutaman kuukauden harkinnan jälkeen lähtemään mukaan, koska toimintamalli vaikutti mielenkiintoiselta. Olin itsekin toiminut aikaisemmin sekä operatiivisessa liiketoiminnan kehityksessä, että liikkeenjohdon konsulttina ja koin, että kumpikaan niistä malleista ei ollut toimiva.

Pähkinänkuori

Nimi: Paavo Räisänen

Ikä: 27

Koulutus: Tuta/TKK

Kengän koko: 43

Vastuualue Reddalissa: Asiakastyössä tällä hetkellä kolmen eri pörssiyhtiön kehityshankkeiden eteenpäinvieminen: palveluliiketoiminnan strategia teollisuuden laitteita valmistavalle yritykselle, hinnoittelustrategia kuluttajatuotteita valmistavalle yritykselle sekä funktionaalisen strategian ja liiketoimintamallin kehitys softayritykselle. Sisäisesti IT, toimintatapojen kehitys ja aktiivinen osallistuminen rekrytointiin.

Rakkain opiskelumuistosi: Monia, mutta Tamperealaisille on pakko mainita osallistuminen kaksi kertaa kyykän MM-kisoihin

Terveiset opiskelijoille: Nauttikaa opiskeluaikasta ja uskaltakaa tehdä rohkeita urapäätöksiä kun opiskelut ovat ohi!

Minkäkaltaisiin asioihin oli erityisesti paneuduttava perustamisvaiheessa?

Alussa tärkeintä oli varmistaa asiakaspohja, jotta yrityksestä tulisi mahdollisimman pian tulorahotteinen. Lisäksi piti tietenkin hoitaa pakolliset paperityöt (yrityksen rekisteröiminen, osakassopimus, työsopimusten tekeminen,...) sekä käytännön järjestelyt, kuten toimiston etsiminen ja kalustaminen sekä IT-työkalujen hankkiminen.

Reddalin tiimi omalla terassillaan kesällä 2010 valmiina viemään omaa ja asiakkaiden liiketoimintaa eteenpäin. Haastateltu Paavo Räisänen kuvassa vasemmalla.

Vaikka pakolliset admin-asiat vaativatkin työtunteja, eivät ne tuntuneet missään vaiheessa ylitsepääsemättömiltä – niiden takia ei kannata ainakaan jättää yritystä perustamatta, jos yrittäjyysura kiinnostaa!

Minkälaisella tarjoomalla lähdettiin erottautumaan muista toimijoista?

Reddalin epäsuorina kilpailijoina ovat liikkeenjohdon konsultit sekä yritysten sisäiset kehitysyksiköt. Liikkeenjohdon konsulteista Reddal erottuu sillä, että emme tee lyhyitä projekteja, vaan toimimme jatkuva-aikaisesti asiakkaidemme kanssa osana operatiivista henkilökuntaa. Toiminnan tehokkuutta parantamalla, ja IT työkaluja hyväksikäyttäen myös hintataso on pystytty laittamaan vastaamaan vakituisen työntekijän palkkaamista, mikä mahdollistaa palveluidemme käyttämisen myös pienemmillä yrityksille. Sisäisistä liiketoiminnan kehitysyksiköistä eroamme siinä, että työntekijämme keräävät enemmän kokemusta ja näkemystä eri toimialoilta ja erilaisista tilanteista. Esimerkiksi strategiaprosessi ajetaan jokaisessa yrityksessä vain vuosittain, mutta Reddalin työntekijät ovat mukana useamman strategian laatimisessa joka vuosi, mikä tekee heistä parempia strategiatyössä. Samaa voidaan sanoa prosessien tehostamisesta, yrittäjätoista, rahoituksesta ja monesta muusta tärkeästä osa-alueesta yrityksen kasvussa.

Millä missiolla?

Reddalin missiona on luoda kasvua kaikenkokoisiin yri-

tyksiin tarjoamalla aikaisempaa kustannustehokkaampaa liiketoiminnan kehitystä. Tämä tuntuu tärkeältä asialta, ja Suomi on meille tärkeä maa tätä tehdä. Toki pitemmällä aikavälillä haluamme tehdä tätä kansainvälisesti.

Miten levitettiin tietoisuutta Reddalista potentiaalisen asiakaskunnan suuntaan?

Potentiaalisia asiakkaita lähestyttiin käyttämällä aikaisempia kontakteja sekä kontaktoimalla uusia potentiaalisia asiakkaita niin sanotuilla kylmillä puheluilla. Lisäksi asiakkaamme levittivät tietoa meistä muiden asiakkaiden suuntaan. Jo alussa aloitimme myös omien juttujen teon, sekä median suuntaan että oman digitaalisen uutislehden kautta. Käyttöön valjastettiin myös omat nettisivut blogineen ja Facebook ryhmä sekä LinkedIn. Probono työ on myös yksi elementti, jota teemme startup-yritysten parissa. Se on ennakkoivaa markkinointia, koska kasvavat startupit voivat nähdä meidät hyvänä palvelutoimittajana kun ne ovat kasvaneet isommiksi.

Miten levitettiin tietoisuutta Reddalista potentiaalisten työntekijöiden suuntaan?

Olimme heti ensimmäisten kuukausien aikana yhteydessä opiskelijajärjestöihin, jotka näimme relevantimpana rekrytoitimme kannalta. Ensimmäisen vuoden aikana olemmekin järjestäneet useampia excursioita sekä olleet mukana erilaisissa tilaisuuksissa (vuosijuhlat, pikkujoulut). Uusien työntekijöiden löytäminen on kriittistä kasvumme kannalta, minkä vuoksi haluamme varmistaa,

että kaikki potentiaaliset työntekijät tietävät tästä uudesta liiketoimintamallista vaihtoehtona perinteisiin konsultti- ja teollisuusyrityksiin.

Minkälaisia mutkia ja yllätyksiä oli matkassa?

Uusia asiakkaita on tullut yllättäviä reittejä pitkin eikä niiden ajoitustakaan ole voinut monesti ennakoida. Olemme olleet positiivisesti yllättyneitä siitä, miten hyvin markkina on ottanut meidät vastaan etenkin isoimpien yritysten osalta. Myös potentiaaliset työntekijät ovat osoittaneet hyvin kiinnostusta, mikä näkyi yllättävän isona ja tasokkaana määränä kesätyöhakemuksia. Isoimmat mutkat matkassa liittyivät omalta osaltani useampien asiakkuuksien yhtäaikaan hallintaan sekä siihen, miten asiakkaiden operatiiviset työntekijät saadaan tekemään kehitystyötä. Ensimmäisen vuoden aikana on ollut omalta osaltani yllättävän vaikeaa oppia pois ”konsultti-moodista” ja muuttaa/kehittää omia työtapoja uutta liiketoimintamallia vastaavaksi. On ollut hienoa huomata että nyt myös PK-sektorilla kiinnostus lisääntyy tätä mallia kohtaan.

Kuinka suuria ajallisia ja taloudellisia panostuksia (suuruusluokkatasolla) projekti vaati?

Rahalliset investoinnit olivat alussa pieniä ja vastasivat käytännössä perustajien muutaman kuukauden palkkaa. Koska laskutuksemme on pyörinyt koko ajan, olemme voineet rahoittaa kehitystä myös tulorahoitteisesti. Ajallisesti ei-asiakastyöhön on käytetty ensimmäisen vuoden aikana arviolta yhden miestyövuoden verran.

Minkälaisessa vaiheessa nyt mennään?

Reddal on nyt vakiinnuttanut asemansa markkinalla ja luonut pitkäjänteisiä asiakassuhteita sekä vahvan brändin potentiaalisten asiakkaiden ja työntekijöiden keskuudessa. Tiimi on kasvanut ensimmäisen vuoden aikana 11 hengen kokoiseksi ja tarkoituksena on jatkaa vastaavaa kasvua myös tänä vuonna. Seuraavassa vaiheessa meidän on tärkeää tehostaa toimintaamme standardoimalla lisää prosesseja ja työkaluja erilaisiin kehitystehtäviin sekä löytää kasvua uusilta alueilta – vaihtoehtoja ovat esimerkiksi CFO/johdon laskentatoimen ulkoistaminen, sekä uudet maat. Jo nyt työkenttämme on vienyt meidät kolmelle mantereelle, ja asiakkaitakin on jo myös Suomen ulkopuolelta. Lanseeraamme paraikaa Red-

dal Share platformia ja Reddal Academyä, jotka tuovat uuden elementin toimintaan.

Minkälaisen yrityksen kanssa toimitte?

Asiakasyritystemme liikevaihdot vaihtelevat viidestä miljoonasta yli miljardiin ja toimialat puolestaan vaihtelevat tukkukaupasta korkean teknologian yrityksiin. Tyypillisesti asiakasyrityksissämme on menossa suuri muutos – joko kova kasvu tai kannattavuuden kääntäminen.

Minkälaista työnteko käytännössä Reddalissa on?

Töiden aiheet vaihtelevat strategiatyöstä yrityskauppoihin ja operatiiviseen kehittämiseen. Yhteistä kaikille kehityshankkeille on se, että niitä tehdään virtuaalitiimeissä, joissa asiakkaan työntekijöillä on suuri rooli. Olemme aina mukana ratkomassa toimitusjohtajan vaikeampia ongelmia, minkä vuoksi omia rajoja pääsee testaamaan jatkuvasti.

Indecsin uusi yhteistyökumppani Reddal etsii paria uusia tekijöitä joukkoonsa.

Lue lisää www.reddal.fi.

REDDAL

Liiketoiminnan ja ihmisten kasvua.

Kiipeä kanssamme huipulle!

www.reddal.com

Pipa - Made in Pisa

Helmikuun loppupuolella sähköpostiini ilmestyi viesti, joka sisälsi varoituksen sanan tulevasta Infacton haasteesta. Luin viestiä innostuneena, kunnes silmiini osuivat sanat "pienimuotoista käsityötä". Jäin odottelemaan kauhulla Infacton ilmestymistä ja tarkempia lisätietoja siitä, mihin solmuun tulisin itseni saamaan.

Infacton ilmestyttyä sain selville, että Savolan Ville haastoi minut kutomaan tai virkkaamaan pipon. Hetken ehdin jo iloita, että nyt saisin vihdoinkin pipon, kun en sopivaa koko talvena kauppojen hyllyiltä löytänyt. Sitten heräsin todellisuuteen ja tajusin, että näillä näpeillä tehdystä piposta tuskin tulisi käyttökelpoinen! Hetken kummastelun jälkeen otin myös selvää, tarkoittaanko täälläpäin Suomea kutomisella mahdollisesti neulomista, sillä susirajalla kudotaan vain mattoja. Onnekseni pipon sai neuloa, sillä virkkaaminen olisi tuottanut vielä enemmän hankaluuksia.

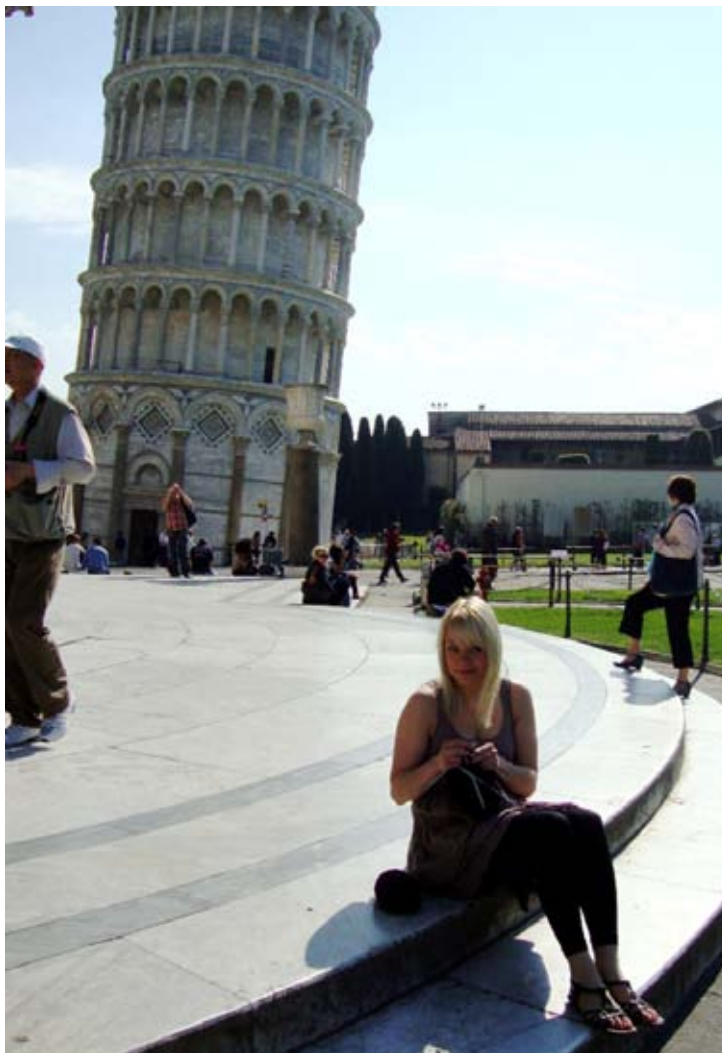
Kun alkuhämmennyksestä oli selvitty, tiesin heti, mistä saisin parhaat vinkit pipon tekoon! Tarkkana tyttönä haasteen ohjeita noudattaen etsin googlettamalla puhelimen päähän rakkaan käsityöhullun siskoni. Hänen ensireaktionsa oli suuri epäuskoinen hämmennys, kun kerroin, että alan neuloa pipoa! Tämä tempaus vaati hieman lisäselityksiä. Kun siskoni pääsi perille kiltamme lehdestä ja aikaisemmista haasteista, sain ohjeeksi ostaa paksua villalankaa, jossa tulee mukana tarpeeksi yksinkertainen ohje, jonka avulla jopa minä saattaisin onnistua. Tein työtä

käskettyä ja lähdin etsimään lankaa, ja taas kerran tuli todistettua, että Hervannasta löytyy kaikki, mitä tarvitsee! Vapaa Valinnan hyllystä löysin Isoveli-lankaa monissa eri sävyissä ja kääreessä luki "Peruspipon ohje kääntöpuolella". Laajat valikoimat aiheuttivat valinnan vaikeuden, joten ostin sekä mustan että violetin kerän. Sen jälkeen katsoin kääreestä, että tarvitsen neulomiseen 5-6mm puikot, jotka löytyivät vastapäisestä hyllystä. Tarvikkeet olivat kasassa, mutta pipoon oli vielä matkaa.

Dedis alkoi lähestyä, mutta lankakerät eivät vieläkaan muistuttaneet pipoa ja aika tuntui vierähtävän kuin siivillä harkkatöiden, töiden ja muiden menojen parissa. Kiire helpottui huomattavasti, kun pääsiäisloma alkoi, pakkasin laukut ja otin suunnaksi Pirkkalan lentoaseman. Siellä kaivoin langan, puikot ja ohjeen esiin ja aloin luoda silmukoita. Matkaseurueeltani sain heti aluksi hyviä vinkkejä. Silmukat kannattaa luoda kahdella puikolla, jotta reunasta tulee tarpeeksi joustava. Ehdin luoda muutaman silmukan ennen koneeseen nousua. Muodin mekkanakin tunnettu määränpää Italia toisi varmasti oman säväyksensä pipoon.

Perillä Pisassa pipo alkoi valmistua tiuhaa tahtia. Kun 80 silmukkaa oli luotu, ne jaettiin neljälle puikolle.

Sen jälkeen neuloin joustinneuletta 1 oikein 1 nurin n. 3cm. Joustinneule olisi kannattanut neuloa ohuemmilla puikoilla, jotta siitä olisi tullut tiukempi. Hiukan hupsun näköinen siitä sitten tulikin, mutta näkyypähän ainakin tekijän kädenjälki! Joustinneuleen jälkeen tuli helpoin osuus. Neuloin sileää

neuletta siihen saakka, kunnes pipon korkeus oli noin 11cm. Jos neuleesta tuli hieman vino, niin laitetaan sen piikkiin, että neuloin sitä myös Pisan kaltevan tornin juurella. Tämän jälkeen vuorossa olivat kavennukset, joissa saikin olla tarkkana. Kavennukset tehtiin neulomalla jokaisen puikon alussa ja keskellä 2 silmukkaa oikein yhteen joka toinen kerros. Kun silmukoita oli jäljellä 24, jatkettiin kavennuksia joka kerroksella, kunnes jäljellä oli 8 silmukkaa. Siinä vaiheessa neule alkoi jo muistuttaa ihka oikeaa pipoa! Lanka katkaistiin ja vedettiin silmukoiden läpi ja langanpäät pääteltiin. Pipo oli valmis!

Kotisuomeen palatessani Wappu oli jo käynnissä ja mietin, että jotain piposta vielä puuttuu. Kyllähän teekkarilla on tupsu oltava! Mieleeni hiipivät muistot päiväkodista, kun leikkasin pahvista kaksi ympyrää, tein niihin pienet reiät keskelle ja aloin kieputtaa lankaa ympärille. Loputtoman kieputuksen jälkeen langat leikattiin pahvien välistä ja sidottiin yhteen langalla. Epäilyksistä huolimatta sain tupsunkin tehtyä ja kiinnitettyä pipoon. Ihme kyllä, lopputuloksen voi ainakin toivottavasti tunnistaa pipoksi!

Kiitos Vilelle hauska haasteesta! Alkuepäroinnin jälkeen neulominen sujui yllättävän hyvin, eikä vienyt loppupeleissä edes paljoa aikaa. Suosittelen myös muille! Jos miekin onnistuin, niin varmasti siekin! Musta lanka odottaa vielä kerässään. Saa nähdä, mitä siitä innostuisi vääntämään pipan kaveriksi! Mutta sitä ennen on aika viettää Wappua ja voinkin iloisin mielin painaa tupsupipan päähän Wappusään!

Seuraava haaste:

Uudeksi haasteeksi valitsin hieman aiemmasta poikkeavan kesähaasteen. Tällä kertaa haaste menee kahdelle henkilölle, jolloin saadaan aikaan leikkimielinen kilpailu. Haastettavien tehtävänä on kerätä pisteitä kesä-, heinä- ja elokuun aikana erilaisista kesälajeista, joita ovat esimerkiksi uinti, rullaluistelu, rullahiihto, rantalentis, pesäpallo, golf, minigolf, soutuveneellä soutaminen, mato-onkiklastus ja metsävaellusretkeily. Kaikista kesälajeista saa pisteitä käytetyn ajan mukaan 6p/h. Lajeista, joita voi harrastaa myös talvella, ei saa pisteitä (esim. lenkkeily). Jotta liikkumaan saataisiin myös muut kiltalaiset, saavat haastettavat lisäpisteitä, jos he liikkuvat yhdessä yhden tai useamman kiltalaisen kanssa. Jokainen kanssaliikkuja kerryttää pisteitä 3p/h. Liikunnanilosta nauttimaan ja muita liikkumaan kannustamaan pääsevät Ville Väliaho ja Jesse Kivilä! Eniten pisteitä kerännyt voittakoon!

Säästäminen alkaa nyt

osa I

Vapun tai muun juhlan jälkimainingeissa verkkopankin avaaminen saattaa hirvittää. Saldo liikkuu ennemmin kympeissä kuin satasissa, ja toukokuun opintotuella olisi tarkoitus pärjätä ensimmäiseen kesätyöpalkkaan eli yleensä heinäkuun alkuviiikoille asti. Tässä tilanteessa säästämään oppii varmasti, mutta fiksumpaa ja ehdottomasti mukavampaa on säästää etukäteen.

Yhtä juhlaa?

Vappuna huoleton kulutus voi olla jopa suositeltavaa. Jatkuva elämän mittainen kädestä suuhun eläminen ei kuitenkaan toimi suuremman rahantarpeen kohdatessa. Ikävä tosiasia ilmenee viimeistään 65 ikävuoden tienoilla, mikäli olet jättänyt eläkkeelle varautumisen ainoastaan Kelan varaan. Miksi naapurisi ja työkaverisi lähtevät viimeisen työpäivän jälkeen loma-asunnoilleen etelän lämpöön, ja itse tunnet maidon hintoja vertaillessasi palaneesi opiskeluaikoihin?

Selittävä tekijä naapurin hyväksi on (naapurin kovemman palkan, perinnön ja lottovoiton lisäksi) ajoissa aloitettu säästäminen. Säästämistä muualle kuin nollakorolla sukanvarteen tai käyttötilille kutsutaan usein sijoittamiseksi, joka saattaa monen tuotantotaloudenkin opiskelijan korvissa herättää mielikuvia suurista riskeistä ja monimutkaisesta pelämisestä.

Pelko on turha, kun pitää mielessä muutaman säännön, joiden tärkeys ei toistosta huolimatta ole himmennyt: kohtuus, hajautus, säännöllisyys ja pitkäjänteisyys. Sijoittaakseen (i. säästääkseen) ei todellakaan tarvitse olla mikään Gordon Gekko ja keskittyä osakkeisiin. Tällä palstalla aiemmin käsitelty

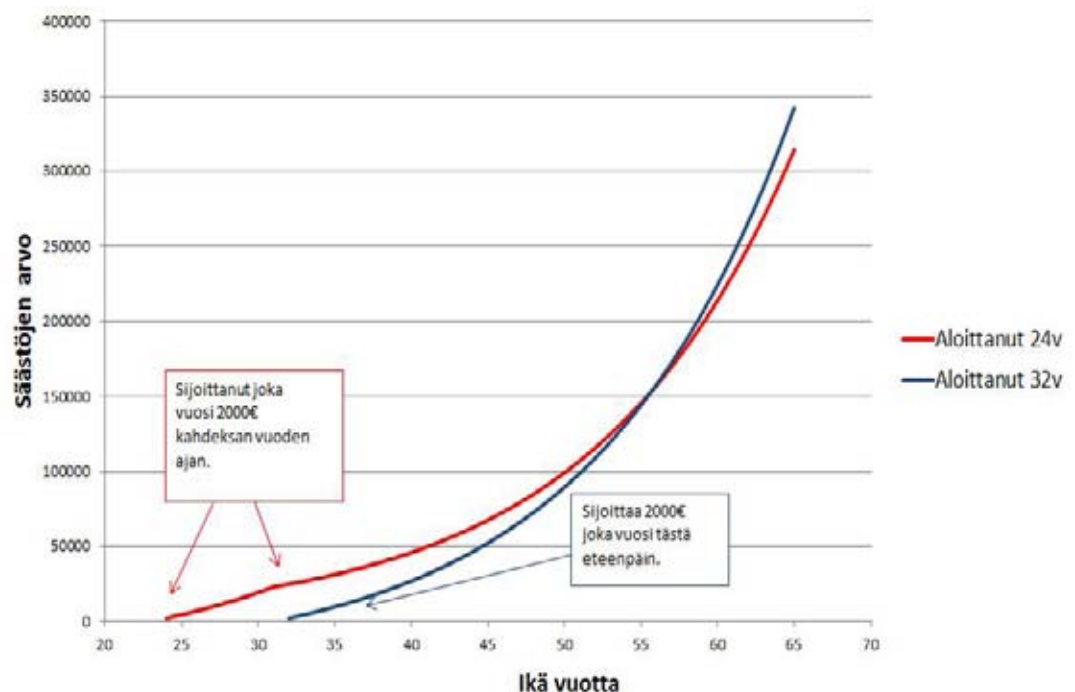
asuntosäästäminen on erinomainen esimerkki säästämisen muodosta, jossa lainaa lyhentäessäsi kasvatat omaa varallisuuttasi.

Korkoa korolle -vaikutus

Yhdeksi lisäohjeeksi säästäjälle voi hyvällä syyllä nostaa varhaisen aloittamisen. Miksi? Miksi pitäisi aloittaa nyt eikä vasta myöhemmin? Vastaus löytyy korkoa korolle -ilmiöstä, jonka vaikutus voi olla yllättävänkin suuri. Lumi-pallomaista efektiä havainnollistaa kuva 1.

Punainen, vasemmanpuoleinen käyrä kuvaa tilannetta, jossa 24-vuotias sijoittaa kahdeksana vuonna joka vuosi 2000 euroa, eikä tämän jälkeen koske rahoihin. Sininen, oikeanpuoleinen käyrä puolestaan esittää tilanteen, jossa sijoittaminen alkaa vasta 32-vuotiaana. Erottavana tekijänä on, että vanhempi aloittaja laittaa syrjään samat 2000 euroa joka ikinen vuosi lopun ikäänsä.

Kun molemmilla on oletuksena tasainen ja jatkuva 8 prosentin vuotuinen tuotto, selviää, että 32-vuotiaana aloittaneen säästöt saavuttavat nuoren aloittajan säästöjen arvon vasta 56-vuotiaana. Tämä siis sillä erotuksella,

Kuva 1. Korkoa korolle -vaikutus.

että toinen nipistää kulutuksestaan 2000 euroa kahdeksan vuoden ja toinen 24 vuoden ajan! Ero olisi vieläkin merkittävämpi, mikäli 24-vuotiaana aloittanut jatkaisi säännöllistä sijoittamista myös kahdeksan vuoden jälkeen.

Tässä yhteydessä on tosin syytä huomioida, että jatkuva 8 %:n tuotto on voimakas oletus, jonka toteutuminen selaisenaan on erittäin epätodennäköistä. Sijoitusmuoto ja markkinat vaikuttavat luonnollisesti tuottoihin ja riskeihin. Oletus ei kuitenkaan poista varhaisen aloittamisen edullisuutta ja hyötyä, jonka säästämisen ja sijoittamisen opettelusta saa.

Mistä sijoituspääomaa?

Mistä sitten irrottaa rahaa säästämiseen? Usein tuntuu, ettei opintotuesta ja kesäansioista jää mitään käteen, vaikkei kaikkia mielitekojaan toteutakaan.

Kuitenkin aina voi karsia jostain. Säästämiseen voi budjetoida kuukausittain muutaman kympin, jotka kääntää tukipäivänä automaattisesti toiselle tilille. Kulutuksen sopeuttaminen käytettävissä oleviin rahoihin onnistuu yleensä helpommin kuin viivan alle jääneen rahan sijoittaminen.

Tulevan tuotantotalouden diplomi-insinöörin kannattaa

lisäksi ainakin harkita opintolainaa, jos yhtään luottaa kykyynsä työllistyä omalle alalleen. Opintolainan korot ovat suhteellisen edulliset, eikä maksimisumma (voi nostaa myös vähemmän) 16 500 euroakaan ole valtavan suuri – paitsi opiskeluaikana, jolloin rahalla saa paljon aikaiseksi. Bonuksena opintolainasta hyvitetään 2500 euroa ylittävältä osalta 30 % verovähennyksinä, jos valmistuu tavoiteajassa eli 7 (!) vuodessa.

Mihin sijoittaa?

Sijoittamisen kulut ja tuotot vaihtelevat sijoitusmuodon mukaan. Osakekauppaan liittyvät sivu- ja transaktiokustannukset voivat helposti syödä pienen sijoituksen aikaansaaman tuoton varsinkin, jos ostaa ja myy aktiivisesti. Niinpä rahastot ja ETF:t (Exchange-Traded Fund, indeksiosuusrahasto) voivat olla opiskelijanäkökulmasta järkevämpiä säästökohteita, jos sijoittamiseen käytettävissä olevat varat ovat vähäiset. Niiden avulla hajautus onnistuu pienelläkin summalla. Osakekaupan voi toisaalta nähdä oppimistapahtumana ja sijoituksena omaan osaamiseen.

Osake- ja rahastosijoittamisen kannattavuutta vertaillaan tarkemmin Markan palstan seuraavassa osassa.

Kysy Laurilta -palsta

Kiltamme Indecsin riveihin on kuin varkain soluttautunut poikkeuksellisen tiheä populaatio Pyhän Laurentinuksen suojaatteja, "laakerinlehdillä seppelöityjä", jotka myös Lauri-nimisinä valloittavina velikultina tunnetaan. Yksinään Lauri on kuin kuka tahansa heikko kuolevainen, mutta yhdessä lajitovereidensa kanssa toimiessaan muodostuu Laurien välille symbioosimainen, telepatiaan rinnastettava yhteys ympäröivään maailmankaikkeuteen, elämän olemukseen ja avaruuden rajattomuuteen. Kaikki Laurit ovat silloin yksi Lauri.

Tätä ainulaatuista tietoutta on nyt mahdollista kenen tahansa Infacton lukijan hyödyntää. Lähetä mieltä polttava kysymyksesi osoitteeseen laurit@indecs.info, niin saat vastauksen Laurilta suoraan todellisuuden tuolta puolelta. Parhaimmat ja vilpittömmät kysymykset julkaistaan Infacton sivuilla ja kaikista innostavin kysymys palkitaan lehdistäin "Kuukauden kysymys" -arvonimellä, josta on uteliaisuuden tyydytyksen lisäksi luvassa pienimutoinen palkinto.

Mitkä ovat strategiavaihtoehdot Toiminnanohjaus (Operations Management) -kurssin suorittamiseen? Mitä strategiaa omasta kokemuksestanne suosittelisitte ja miksi? Omaltakin vuosikurssiltani monella on edelleen kurssi suorittamatta. - Fuksi '08

Tohjauksen strategiat -viitekehys

Strategian luomiseksi toiminnanohjauksen kurssille voi olla tarpeellista käydä muutamia aihetta käsitteleviä kursseja. Henkilökohtaisesti suoritin ensin lähes kaikki liikkeenjohdon strategiakurssit, minkä lisäksi vähän teknologia- ja jopa vaatetusalastrategiaa, ennen kuin olin täysin varma kyvyistäni luoda toimiva pitkän tähtäimen keinovalikoima.

Palstalle esitetty kysymys suorastaan ilahdutti: nyt voin kokemukseni nojalla esitellä vuosien kehitystyön tuloksen, jonka avulla jokainen voi luoda oman strategiansa toiminnanohjauksen tenttiä varten. Viitekehys jakaantuu nelikentäksi, missä muuttujina on opiskelun määrä ja tenttiin lukemisen skaalan koko, eli miten laajalla materiaalilla tenttijä valmistautuu.

Gladstone Gander: Opiskelee vain vähän ja nekin hyvin kapean materiaalin kautta, esimerkiksi luottaa pelkästään luentokalvoihin. Tätä strategiaa suositellaan vain aidoille Hannu Hanhille, sillä todennäköisyys tentin läpikäymiseen on erittäin lähellä negatiivista.

Bookworm: Tämä strategia toimii yleensä henkilöillä, kenelle lukeminen ja omaksuminen on helppoa ja Stevensenin opus lähinnä naurattaa. Strategia keskittyy kir-

jan sisällön erinomaiseen osaamiseen, minkä avulla selviää tentin selitys- sekä esseetehtävistä huikein pistein. Arvosanan odotusarvo: 2.

Analyzer: Tämä strategiavaihtoehto optimoi käytetyn ajan ja läpipääsyn. Vaihtoehto vaatii kuitenkin hyvää päättelykykyä, jotta ymmärtää kurssin oleelliset asiat. Strategia sisältää laskuharjoitusten tehtävien erinomaisen osaamisen, minkä lisäksi kirjasta tutustumista tärkeisiin aihealueisiin. Lisäksi kannattaa varautua selitystehtäviin kirjan laidan termien osaamisella. Arvosanan odotusarvo on suurella hajonnalla 1-3 välillä.

A-Class: Mikäli sinussa on yhtään perfektionistin vikaa, niin tämä on sinulle ainoa vaihtoehto kurssin suorittamiselle. Vaatii aikaa ja vaivaa, mutta kurssilla on paljon tärkeitä asioita, joiden oppimista et kadu. Edellyttää kirjan lukemista ja laskuharjoitusten osaamista. Luennoilla käymisestä ei ole ikinä haittaa, mutta joskus käytetty aika voi olla paremmin hyödynnetty kirjaan kulutettuna. Arvosanan odotusarvo: 4.

Case -Kolme vuotta karkeasuunnittelua: kuinka toiminnanohjaus kesytetään

Oli tammikuun loppu vuonna 2009. Olin ensimmäisen vuoden opiskelija; mikään ei voinut pysäyttää minua. Paitsi vajuus fuksipisteissä. Kuulemma ensi periodissa alkaisi joku kurssi, joka veisi uskon ja valon elämästä niin karmaa koijaavilta onnenonkijoilta kuin kirjakonkareilta iästä, sukupuolesta ja seksuaalisesta suuntautumisesta riippumatta. Vai että toiminnanohjaus. "Ette tuu selviään" huudot kaikuivat kiltahuoneelta.

Olin sokea ja konkreettisesti sinisilmäinen; tosiasiat olisi pitänyt tajuta ensimmäisten laskuharkkojen solu, palsta, rivi –tykityksen aikana. Itsepetosta jatkui tyylikkäästi aina yli toukokuun puolenvälin. Ensimmäinen Wappu ja Dinturist olivat räjäyttäneet potin todella kotiin, mutta vaihdossa herkkähipiäinen opiskelumotivaatio oli ottanut nokkiinsa ja hatkat. Tenti oli verilöyly. Noh... Kyllähän näitä tulee ja hilpaisin huolettomille kesälaitumille idiottimainen hymy huulillani. Olisinpa tavannut itseni tuolloin. Olisin hieman hyväillyt kartulla takaraivoani.

Tenttejä tosiaan tuli. Ja meni ; onnistuin perin eriskummallisesti käyttämään kaikki kuusi (6) suomen- ja englanninkielistä suorituskertaani käyden tentissä tasan kerran (1). Hommassa oli havaittavissa sairaalloista

		Amount of Study	
		Low	High
Study Scale	Low	Gladstone Gander	Bookworm
	High	Analyzer	A-Class

vastaanhangoittelua Stevensonin levittämää ilosanomaa kohtaan. Olin hukassa. Eksynyt. Toiminnanohjauksen varjo oli kasvanut elämäni suuremmaksi. "Etetetet tuu selviään" -kuiskaukset vainosivat uniani.

Samassa epätoivon tilassa oli kuitenkin myös hyvä opiskelukollegani, jonka kanssa nousimme vastarintaan ja vannoimme tui-

min katsein valan tammikuussa 2011. "Nyt sit tehdään tää" –mentaliteetilla aloitimme armottomat, viikottaiset laskusessiot tavoitteenamme handlata laskennallisesti kriittinen osaamisen alue oivallisesti maaliskuiseen tenttiin mennessä. Keskiiviikkoiseksi aloitusajaksi muotoutui tässä opiskelun vaiheessa käsittämättömän aikainen klo 9.00. Työ eteni uuvuttavan hitaasti kellojen ja ulkona paistavan auringon ilkkuessa uhrattuja elämämme hetkiä. Keskimäärin kykenimme viiden tunnin yhtäjaksoisiin suorituksiin; polttoaineena toimivat pähkinät, porkkanat ja ylitsevuotavat avautumiset opiskelijan elämän tuskaisuudesta. Mielialojen ailahtelu oli hämmästyttävää. Harjoitusportfolioon mahtui nauravaisia kukkaketohetkiä, mutta tämän jälkeen uusi tehtävä jysäytti taas kahta kauheammin syvälle alakulon aallonpohjaan.

Tätä kouristavaa vuoristorataa jatkui, kunnes yhtäkkiä oli alkukeväinen perjantaiaamu 4.3. Festiassa. Vihreillä penkeillä istui kaksi vaitonaista hahmoa. "Onnea" pääsi molempien suusta varovaisesti. Kerrankin oli olo, että tällä kertaa sitä ei ehkä sittenkään tarvitsisi.

Lauantai, vappupäivän aatto. Vanhan kirjastotalon vieressä poffahtaa pullo Ranskan itäisestä maakunnasta. Ääni hukkuu nöyrästi muihin samankaltaisiin ympäristön iloihin äännähdyksiin. Tähän tilanteeseen en naiivilla ennusteella olisi kyllä seikkailun alussa päätnyt. Poppia, omat suoritukset ja viisi syntisen makeaa kilahdusta. Aurinko paistaa, vaikka hieman viileästi tuuleekin. Varjo on tiessään.

Takaisin todellisuuteen. Mikä on siis tämän mukaproo-sallisen kudelman konkreettinen sisältö? Aseta itsellesi konkreettinen ja saavutettava tavoite, äläkä tee sitä yksin. Aikatauluista luistaminen vähenee näin tuntuvasti ja muiden kannustus auttaa jaksamaan. Toiminnanohjauksen tapauksessa on kaksi selkeää osa-aluetta: laskut ja Stevenson. Laskurutiinilla varmistaa itselleen reippaasti hyväksytyn arvosanan, Stevensonin kunniakas halki tarpominen tuo herkullisen kerman siihen kakkuun. Sanottakoon, että maku on joka tapauksessa pistämätön ja ikimuistoinen.

Valkohaalarisitsit

10.3.2011

Tänä vuonna Valkohaalarisitsit (jäljempänä VHS), eli Tampereen lääketieteen kandidaattiseuran (Lääkis), Sosiaalialan opiskelijoiden (Sossu) ja tuotantotalouden kilta Indecsin yhteissitsit järjestettiin 10.3.. Ennakoasetelma Lääkiksen Amos -klubilla oli kutkuttava, sillä kertaakaan (ainakaan allekirjoittaneen aikana) aikaisemmin ei VHS:lle ole saatu täyttä osallistujamäärää kaikilta järjestäviltä tahoilta. Nyt tämä historiallinen tilanne oli saavutettu ja odotustunnelma oli aikaisempia vuosia jännittyneempi. Indecsläisiä tämä kahden muun järjestävän osapuolen yllättävä esiinmarssi saattoi jopa pelottaa: "Ei perhana, tänä vuonnahan joutuu tutustumaan muihinkin kuin Indecsläisiin"! Poikien kannalta tilanne oli kuitenkin mitä mieluisin, sillä Lääkikseltä ja Sossulta poikia tuli sitseille yhteensä 6! Osallistujia oli kuitenkin yli 60. Ei siis ihan perinteiset teekkarisitsit tiedossa!

VHS sinällään sisältää jo teeman, eli valkoiset haalarit, mutta toastikolmikolle halusimme oman teeman. Toasteina toimi yksi henkilö jokaiselta järjestävältä taholta. Lääkikseltä Annukka Murtonen, Sossulta Lotta Reito ja Indecsiltä Harri Pakkala. Toastien yhteinen aivojumppa tuotti tulosta ja he päättivät viihdyttää juhlaikansa Kalevala -teeman mukaan sonnustautuneina. Ainakin Väinämöinen siellä edessä oli, lopuista en mene takuuseen! Vuvuzela sai luvan toimia äänimerkkinä tuohitorveksi naamioituna ja toastipydän viereen kerätty epämääräinen kasa havuja ja muuta Kalevalaan liittyvää rekvisiittaa antoivat syyn olettaa, että punishmentit tulisivat olemaan näyttäviä. No, ainakin viihdyttäviä!

Normaaliin tapaan sitsit pääsivät alkamaan jokusen minuutin myöhässä, mutta siihen lienee jo totuttu. Vaka vanha Väinämöinen aloitti juhlat lausumalla muutamän säkeen Kalevalasta, jonka päälle kajautettiin ilmoille perinteikäs "Hyvät ystävät". Heti alkuun kävi

selväksi, että näillä sitseillä tulisi olemaan kiire, jos kaiken eteensä saamansa ruuan haluaisi syödä. Lauluja ehdoteltiin puolin ja toisin ja punishmentit lähtivät rullamaan lähes heti ensimmäisten laulujen jälkeen. Jos alkoi näyttää siltä, että kukaan juhlijoista ei saanut suutaan auki uuden laulun merkiksi, piti joku loistavasta toastikolmikostamme huolen, ettei kenenkään salaatti vahingossakaan ollut liian kuumaa, kun se lopulta ehdittiin syödä. Varsinkin Harri oli Indecsin lukkarin toimenkuvan mukaisesti kiitettävän usein äänessä, niin kuin kunnan toastin kuuluukin! Indecsläiset kunnostautuivat sekä laulujen aloittamisessa että punishmenttien kalastelussa. Spektakkelimaisia esityksiä nähtiin niin Sammon ryöstöstä kuin sen taonnastakin. Allekirjoittanutkin "pääsi" eteen ainakin kolmasti: ensin vietettiin Pohjolan häitä, sitten esivoimisteltiin aerobiciä ja viimeiseksi kaikkien aatteenjakavien kesken tunnustimme kantamme Suomen parhaasta jääkiekkjoukkueesta. Tästä lisää myöhemmin.

Ensimmäiseen taukoon asti homma pysyi hanskassa jotenkin. Tämän jälkeen juhlien entropia alkoi kasvaa lähes eksponentiaalisesti systeemin pyrkiessä yhä suurempaan epäjärjestykseen. Tämähän oli toki aivan luonnollista, sillä luontohan pyrkii aina suurempaan epäjärjestykseen, eikös se niin fysiikan tunnilla opetettu?

Syynä saattoi toki olla myös varsin runsaat tarjoilut, sillä suurin osa sitsaajistahan oli kuitenkin fukseja. Toastikolmikko sai yllättävän hyvin pidettyä kuitenkin homman lapikkaassa, siitä heille iso kiitos. Punsihmenttien määrän kasvu uhkasi tietysti jo muutenkin melko kiireistä aikataulua, joten niiden jakamisella oli oma rajansa.

Punishmenttien katselu oli kuitenkin viihdyttävää, ja uskon, että ensi kertaa sitseillä oleville fukseille se tarjosi hauskan ja ikimuistaisen sitsikokemuksen, sikäli mikäli jotain ylipäättään muistavat.

VHS:llä on ollut perinteenä, että jokainen kolmesta osapuolesta jossain kohdalla lauletaan pöydälle ja he esittävät jonkin kappaleen tai järjestävät jonkin muun performanssin. Näki selvästi, että yksikään osapuoli ei ollut harjoitellut omaa esitystään, sillä esiintyvässä joukossa oli aina niitä, jotka eivät osanneet sanoja tai eivät muuten vain osallistuneet. Tämä ei kuitenkaan liene yllättävää, eiköhän näin ole ollut aina. Indecs lauloi muille osapuolille hullusta tilintarkastajasta. Hämmästyttävää ei liene sekään, että kaikki olivat kyllä opetelleet laulamaan henkilökuntaa täyttämään lasinsa, sillä kun oli aika laulaa lisäsnapsi pöytään, lauloi koko joukko sydämensä kyllyydestä.

Illalla osalla juhlijoista oli sitsien ohessa muuan asia, jota jännitettiin tauoilla oikein porukalla. Viime kevään jääkiekon Suomenmestarin taistelu säilymisestä liigassa tuotti nimittäin päänvaivaa kaikille turkulaisille ja Turun-mielisille. TPS oli tahkonnut koko kauden surkealla ilmeellä ja nyt vastassa oli Espoon Blues, joka oli aivan selkeä ennakkosuosikki lähdettäessä runkosarjan viimeiseen peliin, joka Tepsin olisi ehdottomasti voitettava, jotta sarjakarsinta vältettäisiin. Vuoronperään kävimme tauoilla kurkkimassa tilannetta netistä. Peli venyi venymistään ja lopulta jouduttiin rangaistuslaukailukilpailuun. Kiusallisesti juuri tähän aikaan toinen tauko päättyi ja kaikkien kiekkofanienkin piti palata paikoilleen pöytään. Seuraava viisi minuuttia oli täyttä tuskaa, mutta lopulta korviimme kantautui ilouutinen: hallitseva Suomenmestari oli venynyt tärkeässä paikassa ja voittanut Bluesin rangaistuslaukailukilpailussa ja varmisti näin paikkansa liigassa ensi vuodelle. Tätä riemua ei voinut

peittää, joten lähes spontaani "Hunajata" kajahti ilmoille, jonka seurauksena jouduimme koko joukko rangaistavaksi eteen. Ihan aiheesta, pakko myöntää. TPS voitti kauden tärkeimmän pelinsä, mutta muuten kaudesta ei vannoutuneelle TPS -fanille paljoa käteen jäänyt. Hiukan jopa hävettää Turun puolesta. No, ensi vuonna paremmin!

Takaisin asiaan. Bileet Amok-sella alkoivat olla ehtoopuolella ja oli aika siirtyä hii-jalleen jatkoille. Ennen sitä oli kuitenkin vielä aika puheen naiselle ja legendaarisen laulubattlen. Puheen naiselle piti Antti Turtiainen Sossulta. Täytyy sanoa, että tämä mies onnistui teh-

tävässään monia teekkarivirkaveljiään paremmin, vaikka osallistui ensimmäistä kertaa elämässään tällaisella konseptilla toteutetuille sitseille. Hän ei siis ollut kertaakaan aikaisemmin edes kuullut kyseisestä perinteestä. Pointsit Antille! Laulubattlen voittivat, yllätys yllätys, kauniimman sukupuolen edustajat poikien kovasta vastarinnasta huolimatta. Kun illan viimeinenkin ohjelmanumero oli ohi, oli aika siirtyä jatkoille Senssiin, jossa Boomin järjestämät Haalaribileet olivat juuri sopivasti aluillaan. Järjestävä taho jäi kuitenkin vielä siivoamaan pahimmat jäljet pois.

Sattuipa siinä siivotessa, että joku oli vahingossa hellan ohi kävellessään kääntänyt takamuksellaan (pelkkä oletus!) levyn päälle. Epäonneksi joku ohutta muovista salaattikulhoa pöydistä tuodessaan laittoi sen suoraan päällä olevalle levyllä. Tuloksena salaattikulhon kahden sekunnin pikasulatus. Käry oli sanoin kuvaamaton ja olimme jo heittää toivomme seuraavan aamun suhteen, sillä hellalle jäi sulaa muovia aika kasa. Jatkoille lähdettiin kuitenkin. Seuraavana aamuna homma selvisi onneksi parhain päin ja mukavasta illasta jäi vain hassuja ja hyviä muistoja! Jos Paavo ja Laura sattumalta luette tämän: ISO kiitos teille! Ilman teidän panostanne ei näin hienoa iltaa olisi voitu järjestää. Näin juhliittiin vuosittaista VHS:ää tänä vuonna ja täytyy sanoa, että loistava ilta siitä huolimatta (vai juuri siitä syystä?), että teekkarikonsentraatio oli harvinaisen pieni aikaisempiin VHS:iin verrattuna.

Indecsin KevätXQ

Ämpäreistä hissikuiluun

Indecsin kevään 2011 ylivoimaisesti paras KevätXQ järjestettiin keskiviikkona 6.4. Tiedossa oli jälleen kerran erittäin kiireinen excupäivä sisältäen monipuolisia yritysvierailuja. Niinpä matkaan lähdimme Obeliskilta jo kello 7.00 Länsilinjojen siivittämänä ja ajurinamme toimi oma rakas bussikuskimme Jaakko Kettunen. Excursiolle lähtö sujui tällä kertaa ongelmitta, sillä mainittavia myöhästymisiä ei tapahtunut (allekirjoittanutkin oli myöhässä ainoastaan 10 minuuttia), eikä Teemuakaan tarvinnut lähteä hakemaan keskustasta asti mukaan.

Ensimmäinen kohteemme tällä excursiolla oli todellinen suomalainen huippufirma ja Suomen yksinään syvästä 1990-luvun lamasta nostanut Nokia ja sen Salon tehdas. Siis tämä sama teknologiajätti, joka on viime aikoina saanut hieman negatiivisempaa julkisuutta. Saloa ennen kuitenkin pysähdyimme ABC:lle, missä nautimme maittavan Hesburger-aamiaisen noin kello yhdeksän aikaan. Kello 10.00 alkoi varsinainen yritysvierailumme Salossa, missä pääsimme tutustumaan pienen perehdytysluennon jälkeen matkapuhelinten tuotantoon. Tehdaskierroksella huomasimme kuinka huippuunsa hiotun solulayoutin tehtaantilat pitivät sisällään. Hämmästyttävintä mielestämme taisi olla heidän tuotantonsa ns. liikennevalosysteemi, joka tarkoitti sitä, että jokaisessa solussa oli omat liikennevalonsa ja jokainen väri tarkoitti eri asiaa (esimerkiksi solu odottaa keräilijää). Mielestäni tuotanto pyöri liikennevalojensa ansiosta erittäin hyvin ja luultavasti myös tehokkaasti. Monen tutalaisen mieleen kuitenkin tässä kohtaa juolahti ajatus siitä, että "yksi kesäkin tuolla tuotannossa voisi tehdä tiukkaa". Tämän episodin jälkeen varmasti useat muistivat taas entistä enemmän arvostaa koulujen käymistä.

Nokian tuotantosessioiden jälkeen pääsimme viimein nauttimaan lounasta, joka oli Salon tehtaalla erittäin hyvää ja maittavaa. Kaikin puolin Salon tehtaasta jäi muuten hyvä kuva, mutta työntekijöiden ja toimihenkilöidenkin työvaatteet olivat äärimmäisen rumat. Motivoiko työntekijöitä joka ikinen työpäivä laittaa päällensä lääkärin takin ja lätkäpelipaidan sekoitus? Mielestäni olisi ollut paljon parempi, jos työntekijöiden asut olisi haettu vaikka Citymarketista.

Salosta lähdettyämme matkamme taittui erittäin mukavasti Jaakon kyydissä kohti Lohjalla sijaitsevaa Orthexin tehdasta. Ennen tehtaalle saapumista kenelläkään bussissa istuvista (järjestäjiä lukuun ottamatta) ei ollut mitään käryä siitä, millä toimialalla kyseinen Orthex puuhastelee. Mutkikkaiden ja kapeiden maaseutureittien jälkeen saavuimme tehtaalle, ja jokainen bussissa istuva varmasti ajatteli, ettei edessämme tönöttänyt (ulkoapäin huonokuntoinen) tehdas ainakaan mitään järkevää voi valmistaa. Totuus valkeni meille pian, sillä Lauri kertoi Orthexin valmistavan muovista ihan mitä tahansa kuvitella saattaa; heidän tuoteportfolionsa sisältää niin ämpärit, lumilapiot kuin pakasterasiatkin. Orthex ei kuitenkaan jättänyt ketään kylmäksi, sillä siellä tapasimme koko KevätXQ:n valovoimaisimman persoonan, nimittäin Simonin. Hän on Orthexin myyntijohtaja ja myy ihan mitä tahansa. Tuotantojohtajakin kehui häntä oikein mainosti, sillä "jos jotain tarvitsee myydä, niin Simonhan myy". Simon, jos joku, oli kyllä kaikkien stereotyyppien äiti. Hänestä näki kilometrin päähän, että sitä niin ollaan oltu

Simon opettaa Laurille kädestä pitäen myyntispiik-keejään.

Exculaiset maan alla Koneen hissien testauskuilussa.

autokaupassa töissä vähintään kymmenen vuotta. Toisaalta Orthexista jäi päällimmäisenä mieleen se, kuinka pk-yrityksissä yksikin mies voi saada aikaan ihmeitä ja taata monelle työpaikat. Hieno mies.

Simonista toivuttuamme matkamme jatkui Lohjan Tytyrin kaivosalueelle. Siellä kohteenamme oli hissiyhtiö Koneen maailman syvin hissien testikuilu. Tämä kuilu oli vaatimattomat 350 metriä syvä. Näin ollen Koneen yleisesittelyn jälkeen jokainen exculainen pääsi kokeilemaan testikuilua. Todettakoon tässä vaiheessa se tosiseikka, että vain 0,1 % maailman väestöstä on käynyt niin syvällä maan alla kuin me arvon exculaiset kävimme. Siis syvemmällä kuin keskiverto tutalaisen maine käy opiskeluaikanaan muiden koulutusohjelmien opiskelijoiden silmissä. Alhaalla totesinkin Teemulle, että "näin syvälle et koskaan enää pääse". Testauksien jälkeen saimme jälleen kerran maittavan yrityslounaan ja vihdoista viimein pääsimme mallasjuomienkin makuun. Karjala-lavat tulivat kuin tilauksesta, sillä niin olivat jo päivän tohinat alkaneet väsyttää jalkoja.

Siinä testilaitoksen tiloissa hetken (muutaman tunnin) nautittuamme lavojen tyhjentämisestä ja seurusteltuamme Jaakko vihelsi pilliin ja matka kohti Tamperetta alkoi. Matkalla Teemun kanssa teimme myös koulutöitä, sillä kuvasimme haastattelumate-

riaalia PVNT2-kurssin loppuvideos. Videon kuvaaminen ei ihan nappiin mennyt, sillä tarkoituksena oli kuvata koko excursio-päivää, mutta kasaan saimme materiaalia ainoastaan bussimatkalta. Matka kohti Tamperetta oli antoisa, sillä jokainen oli varmasti reissun aikana saanut paljon uusia kokemuksia ja päässyt vähän maistamaan sen oikean työelämän tuulia. Täytyy tähän loppuun sanoa Katjan sanoin (PVNT2-loppuvideo 2011): "Nämä Yritystiimin järjestämät excut ovat kyllä olleet tosi hyviä". Sitä tämä tosiaan oli, joten kiitokset excun järjestäneelle taholle. Näitä lisää.

Osastosta Hannu ja Teemukin olivat mukana excuilemassa (kuva Thaimaasta).

StadiXQ

Eräänä maaliskuisena keskiviikkoaamuna starttasi ryhmä väsyneitä tutalaisia kukonlaulun aikaan kohti pääkaupungin sykettä. Bussin takaosan eläkeläisseura ei innostunut junioreiden matkavisailusta vedoten palvelun maksullisuuteen ja opintotuen indeksittömyyteen, mutta etuosa oli sitäkin himokkaammin mukana kisassa Pätäkik-sien perässä. Matka tarjosi myös kulttuurista ja sivistystä meille susirajan takaa tuleville Helsinki-tietoisikujen ja nähtävyyksien muodossa.

Ensimmäisenä yrityskohteena oli Ernst & Young, jonka toimisto oli täpärästi välttynyt viimevuotiselta junan syöksyltä. Siitä ei näkynyt enää rakennuksessa merkkiäkään ja tilat olivat tyylikkää. Ernst & Young tarjoaa maailmanlaajuisesti monipuolisia konsultointipalveluja ja on potentiaalinen työnantaja myös tutalaisille! Yrityksen edustajat pitivät slide-shown lyhyenä ja ytimekkäänä, minkä jälkeen siirryttiin itse pääasiaan, eli tutalaisten taitojen testaamiseen casen ratkaisussa. Tähän aikaan aamusta aihe ei kuitenkaan ollut turhan vakava, vaan tehtävänä oli suunnitella Suomen lomamatka annettujen resurssien puitteissa. Ratkaisujen esityksissä oltiin innovatiivisia

ja voitto irtosikin muun muassa lennokkaalla Nykäsen hypyllä. Voittajat palkittiin teekkarityyliin tuopillisella huoneenlämpöistä Karhua. Muutkaan kilpailijat eivät joutuneet lähtemään tyhjin vatsoin, vaan vierailun lopuksi nautittiin herkullinen lounas.

Seuraavaksi ohjelmassa oli hetki vapaa-aikaa, jonka jokainen käytti haluamallaan tavalla. Tutalainen tehokkuus osoitettiin jälleen kerran myymällä tässä välissä yksi auto. Suunnistustaitojamme testattiin asettamalla kokoontumispaikaksi Esplanadin puisto, jonne kaikki saapuivatkin suunnilleen ajallaan. Tästä suuntasimme vieressä sijaitsevaan Kauppalehden toimitukseen, jossa saimme kuulla kattavan esityksen toimituksen työstä, ja mielipiteistämme lehteä kohtaan oltiin erittäin kiinnostuneita. Kierros toimituksessa tarjosi mielenkiintoista kuultavaa lehden toimittamisesta ja saimme myös mukaamme täyteläiset korruptiokassit.

Päivän kolmas excukohde oli Helsingin pörssi, jossa saimme kuulla esityksen itse toimitusjohtajalta Lauri Rosendahliilta. Helsingin pörssi sijaitsee vanhassa mah-

Ernst & Young

Ensimmäisen casen voittajajoukkue

tipontisessa rakennuksessa keskellä Helsinkiä ja tarjoaa kaupankäynti-, pörssiteknologia- ja listayhtiöpalveluita. Rosendahl suositteli tutalaisille erityisesti uraa analytiikkona, josta hän itsekkin on asemaansa ponnistanut. Esitys kirvoitti vilkasta keskustelua yleisön kanssa, ja kun lopulta maltoimme lopettaa, saimme myös kurkistaa entiseen pörssisaliin, josta herkimmat saattoivat vielä aistia Ilaskiven partaveden häivähdyksen.

Viimeisenä yritysvierailukohteena oli Indecsin uusi network-kumppani Reddal, jonka toimitilat ovat kattohuoneistossa Ruoholahdessa. Reddal on suhteellisen nuori, mutta sitäkin dynamisempi konsultointiyritys, joka tarjoaa palveluita liiketoiminnan kehittämiseen. Yrityksessä työskentelee useita tutalaisia ja uusia kykyjä etsitään aktiivisesti. Vierailu alkoi vaikuttavasti, kun isännät hoitivat yritysesittelyn japanilaisella Pecha Kucha –tekniikalla, jossa slideja on tasan 20 ja kukin kestää 20 sekuntia. Seuraavaksi pääsimme itse tositoimiin, ja meidät jaettiin kahteen ryhmään, joista toinen

ratkaisi casea sillä aikaa kun muilla oli mahdollisuus kysellä yrityksestä ja käydä testaamassa kykyjään konsultin työhaastattelussa. Case tarjosi haastetta kokeneillekin ratkaisijoille eikä haastatteluharjoituksestaakaan selvinnyt käsiä heiluttelemalla. Ilta jatkui hyvän ruuan ja juoman parissa vielä pitkään. Muistiamme heräteltiin myös Reddal-aiheilla visailulla, jonka runsaskätisistä palkinnoista nautittiin vielä

seuraavan viikonlopun vuosijuhllakin.

Hyväntuulinen tutaporukka otti puolen yön maissa suunnan takaisin kohti Hervantaa. Visailu jatkui kotimatkalinkin Leijonakuninkaan viihdyttäessä väsyneimpiä. Junioreiden nukkuma-ajan lähestyessä takapenkin eläkeläiset vasta pääsivät vauhtiin, mutta valitettavasti jatkojen tapahtumien muistiinpanot ovat jo kadonneet. Suuret kiitokset tästä mieleenpainuvasta reissusta excun järjestäjille, yrityksille sekä kanssaexcuilijoille!

Kauppalehden toimituksessa

Teroita tietosi talouden tapahtumista!

Tilaa Kauppalehti heti verkosta
www.kauppalehti.fi/opiskelija
tai postita alla oleva kuponki.

Opiskelija,
tartu mahdollisuuteen ja tilaa
Kauppalehti
kotiisi -50 %
etuhintaan!

Voit tilata myös puhelimitse 010 665 8110 (ma-pe 8.30-16.00)
tai sähköpostitse kl.tilaajapalvelu@kauppalehti.fi

Tilauskortti

MT14006

Kyllä, tilaan Kauppalehden sekä Option -50 % etuhintaan

☐ **2 kk 29 €** (norm. 58 €)

☐ **4 kk 58 €** (norm. 116 €)

Nimi _____

Oppilaitos _____

Lähiosoite _____

Postinro ja -paikka _____

Puhelin _____

Sähköposti _____

Yhteystietojani saa käyttää vain Kauppalehden palveluiden tiedottamiseen ja markkinointiin.

Olet oikeutettu opiskelijatilaukseen, kun opiskelet lukion viimeisellä luokalla, ammatillisessa oppilaitoksessa, yliopistossa tai korkeakoulussa, ja opiskelu on alkanut vuonna 2005 tai myöhemmin. Lehti toimitetaan kotiosoitteeseesi ja maksajana on yksityishenkilö. Tarjous on voimassa 31.5.2011 asti.

Kauppalehti

Tilaajapalvelu
Tunnus 5000883
00003 Vastauslähetys

Teksti: Katja Kaartinen
Kuva: Jussi Punamäki

Indecs 25 wee

- 19.3.2011

Alkuvalmistelut

Indecsin tähän mennessä suurimpien vuosijuhlien suunnittelu alkoi jo alkusyksystä silloisen tapahtumavastaa- van Tiina Aution johdolla. Allekirjoittanut, silloinen tapahtumatoimari, muistaa liiankin hyvin erään hapokkaan perjantaiamun, jolloin kierteli yhdessä Tiinan kanssa katselemassa mahdollisia pääjuhlatiloja.

Kaikille annettiin mahdollisuus päästä mukaan suunnittelemaan näitä juhlia, sillä jo alkusyksystä pidettiin muutama miitti, jonne yllättävän hyvin vanhat kiltta-aktiivit saapuivat kertomaan omia ideoitaan meille nuoremmille järjestäjille. Näiden miittien pohjalta koottiin vuosijuhlatiimi, joka otti päävastuun juhlien järjestämisestä.

Syksyn aikana saatiin varattua pääjuhlatila Nokialta sekä tehtiin monenlaisia pieniä juttuja, kuten kutsukorttien ja julisteiden piirtäminen, ruokatarjous-ten tekeminen ja bändin ja valokuvaajan varaaminen. Kunnolla homma pyörähti käyntiin sitten tammikuussa kun tiimin kesken jaettiin vastualueet. Hommaa oli paljon ja välillä usko meinas loppua, viimeistään silloin kuin webmailini luuli nakkilaisille tarkoitettua ohjetta roskapostiksi, eikä suostunut lähettämään sitä.

Juhlat

Cocktail-tilaisuus alkoi 15:00 Galleria Bertelissä. Yllättäen olimme erittäin hyvin aikataulussa ja lahjoja alettiin jakaa aikataulussa. Suuren osallistujamäärän, lähes 100, takia olimme tehneet järjestelyn, jossa vain pj Niko ja tapahtumavastaa- va Katja vastaanottivat onnentoivotukset. Tämän takia lahjojen jako saatiin hoidettua jopa hieman ajateltua nopeammin. Myös seremoniamestari Jaakko Marila piti tiukasti kiinni aikataulusta läpi illan. Tänäkin vuonna Indecs sai hienoja lahjoja, esimerkiksi peilin kiltamme logolla varustettuna, sodastreamin, nor- supehmolelun sekä sitruspuun, joka oli vielä wapun aikaan elossa.

Cocktailporukka siirtyi vähitellen busseilla kohti Hempankaarta. Busseja jouduttiin hieman odottamaan, koska yllättäen aikataulusta oltiin hieman edellä. Muut vieraat taas nousivat busseihin Hervannasta. Paikan päällä Hempankaarella kaikki oli jo valmista juhluvieraiden saavuttua, koska hallitus ja vuosijuhlatiimi olivat käyneet paikalla edellisenä päivänä kattamassa ja koristelemassa pöydät. Myöskään alun perin pelätty narikka ei muodostunut niin pahaksi pullonkaulaksi nakkilaisten hoitaessa homman hienosti kotiin.

Pääjuhla saatiin alkamaan hieman kuuden jälkeen. Alkuruokana tarjoiltiin antipastilautanen, joka sisälsi mm. tonnikalaa ja limemarinoituja ravunpyrstöjä. Tämän jälkeen nautittiin viulumusiikista, jota meille tarjosi bioteekkari Roosa Silaste. Ennen ensimmäistä taukoa tarjoiltiin vielä vuohenjuustoa mustaherukkakompotin kanssa. Takaisin pöytiin palattiin teknistä taloudellisen tiedekunnan dekaanin Mika Hannulan juhlapuheen saattamana. Pääruoaksi tarjottiin naudan ulkofilepihvi punaviinikastikkeella sekä perunoilla ja kasviksilla. Valittavasti suuren osallistujamäärän vuoksi kaikki eivät saaneet ruokaansa samaan aikaan, ja viimeiset pöydät saivatkin sen harmittavan

myöhään. Pääruoan jälkeen kuultiin puhe naiselle, jonka tänä vuonna piti Joonas Olkkonen. Jälkiruoan, tiramisukakun, aikana kuultiin vielä stand-up huumoria koomikko Tomi Haustolalta. Yleisesti pääjuhla sujui ilman kummalluksia, vaikka ajoittain äänentoiston kanssa olikin ongelmia.

Jatkot juhlittiin Messukylän työväentalolla, jossa juhla- kansaa viihdyttivät dj sekä baarimikko lähes kello viiteen asti ja sillis järjestettiin Hermian kattosaunalla Hervannassa. Paikalla oli pitopalvelun lisäksi myös Tampereen Jäätelötehdas Oy, joka tarjoi neljää erilaista jäätelö- makua.

Tutapäivät Vaasassa

Vaasan, Oulun, Helsingin, Lappeen Rannan ja Tampereen tuotantotalouden kiltojen yhteiset Tutapäivät järjestettiin tänä vuonna Vaasassa 23. – 26.3.. Indecsin edustus saapui paikalle kahdessa erässä keskiviikkoillan aikana, joten ensimmäisen illan osalta tarinan versiot hieman eroavat toisistaan.

Ne, joita koulutyöt tai jääkiekkopelit eivät liikaa rasittaneet (=Niko, Jaakko ja Johanna), lähtivät ajelemaan kohti Vaasaa jo ennen neljää iltapäivällä. Matka taittui rattoisasti suomihittejä lauleskellessa ja perillä oltiin hieman ennen kahdeksaa illalla. Paikan päällä kuitenkin huomattiin, että ensimmäinen edustusjoukkomme oli ei ainoastaan myöhässä vaan hyvinkin pieni kohtaamaan tulevat koitokset. Tapahtuman pääjärjestäjä Maria varoitteli, että saunalle hankitut juomat saattoivat olla jo loppu, joten meidän kannattaisi käydä kaupan kautta. Pelko juomien loppumisesta osoittautui kuitenkin täysin turhaksi, sillä ainakaan allekirjoittanut ei onnistunut illan aikana juomaan yhtään marketista ostamistaan juomista. Noin kahdenkymmenen minuutin sisällä saunalle saapumisestamme olimme jo kolmesta tyhjentäneet lähes täyden boolikulhon lähes samassa ajassa kuin Lappeen Rannan 11-päinen joukkue, sekä voittaneet kaljaviestin ensimmäisen osakilpailun.

Saunalta siirryttiin baariin ja baarista vielä Omenahoteliin jatkoille. Lähes koko joukko oli yhtä mieltä siitä, että jatkot olivat olleet todella hiljaiset suhteutettuna osallistujamäärään ja huoneen kokoon, mutta valitettavasti naapurusto sekä yövartija esittivät eriävän mielipiteensä. Torstaiaamusta alkaen edustusosastojemme tarinat muuttuvat samanlaisiksi, lukuun ottamatta osastojemme hieman erilaisia virkeystiloja aamupäivän aikana. Näin voimmekin aloittaa tarinan jälleen Tampereelta.

Huolimatta kiinnostavuudestaan tässä kuunnellun luennon aihe on valitettavasti päässyt unohtumaan.

Keskiviikko oli taittumassa jo yöksi, kun viisi urhollista indecsiläistä oli starttaamassa autoaan kohti Vaasan tutapäiviä, koska allekirjoittaneen sekä hänen toimarinsa piti päästä katsomaan jääkiekkoa Hakametsän jäähalliin (kiitos JYP!). Noin kello kymmenen, uljas Opelini lähti urhoollisesti vyörymään rankan räntäsateen keskellä kohti Vaasaa. Keli oli mitä kammottavin, mutta kieli keskellä suuta matka sujui erittäin hyvin. Lasolin hajuisen matkan aikana maisemilla ei juuri herkuteltu. Hilpeyttä menomatkalla herätti ainoastaan kauppa nimeltä Euro Hamsteri sekä Laihialan Alepa. Muut sankarimme soittelivatkin pitkin matkaa Vaasasta, että ”joko ootte perillä, meijät on juotettu”. Kiroitut sisarkilalaiset, laittavat nyt tamperelaiset kolmen henkilön voimin juomakilpailuun kymmenen hengen joukkueita vastaan.

Boolikulhon tyhjennyksessä käytettiin tuplapilli-taktiikkaa.

Pääsimme perille noin puoli kaksi, jolloin allekirjoittanut oli aivan liian väsynyt lähtemään enää ajomatkan jälkeen paikalliseen baariin ihmettelemään humalaisia teekkareita, joten päätin mennä maaten Omenahotellin sis-konpetiin. Nukkumisesta ei vain tullut juuri mitään, koska lähes koko Omenahotelli oli varattu opiskelijoille, koska Vaasassa oli samaan aikaan jokin suomenruotsalaisten kansanjuhla.

Torstiaamuun heräsin Tropiclandian iskevään tunnusmusiikkiin 07:30 ja myhailin tyytyväisyyttäni katsellessani muita kohtalon-tovereita, joilla eilinen oli ilmeisesti päässyt hieman pitkäksi. Heillä ei tainnut olla niin raikas olo mitä itselläni :p. Tämän jälkeen suuntasimme kohti Wärtsilän tehdasta kävellen. Matkan aikana ihmeteltiin mm. Vaasalaista tuulta: Miten se voi tuulla vasten, vaikka kävelisi ihan mihin suuntaan tahansa? Perille päästyämme raikkaat ja ei-niin-raikkaat tutalaiset pääsivät täyttämään mahansa herkullisella aamiaisella. Tämän jälkeen pääsimme kuuntelemaan lyhyen presentaation Wärtsilästä, jonka jälkeen hajaannuimme pienempiin ryhmiin tutkailemaan tuotantolinjaa. Wärtsilän tehdas oli kyllä mielenkiintoinen vierailu ja ainakin oma esittelijäni kertoi hyvin eri tuotannon vaiheista.

Robottijalkapalloa

Tämän jälkeen pääsimme syömään vielä Wärtsilän kabinetin antimia, jonka jälkeen matkamme jatkui kävellen Vaasan yliopistolle, vaikkakin "mittarilla!" taidettiin huu-dahtaa muutamaan otteeseen. Liekö Yliopistovierailun aikana mieleemme siirtynyt jo illan kliimaksiin –Tropiclandiaan, kun väki näytti niin levottomilta. Yliopistovierailulta mieleeni jäi ainoastaan mopoauton muovisuus sekä jalkapalloa pelaavat robotit, sekä robotit rakentanut kiinalainen. Hän sanoi jopa, ettei löytänyt sopivaa mootoria robotteihin, joten hän teki sen itse.

Wärtsilän pihalla

Yliopiston jälkeen Ville "viiksi" Väliahon hypetys oli korkeimmillaan. Olimme lähdössä sinne Tropiclandiaan, vesipedon unelmaan! Polskittuamme noin kolme tuntia altailla ja nautittuamme muutaman herkullisen allasbaarilla oli Tropiclandian buffetin vuoro, jossa oli tarjolla mm. Pizzaa sekä burgereita. Haikein mielin palasimme takaisin hotellille, mielissämme oli vain: Se oli se Tropiclandia! Illasta lähdimme vielä suorittamaan paikallisen pubin pubivisaa sekä paikallisia karaoketaitoja. Teekkareiden karaokeillan pilasi kaksi n. keski-ikäistä naista, joilla oli pakottava tarve laulaa joka toinen kappale. Aamuyön tunteina jokainen käsienheiluttelija oli jälleen päässyt takaisin hotellille.

Perjantaiamuna joukkomme hajaantui sekä The Switch:lle sekä ABB:lle. Valitsin itselleni aikaisemmin tuntemattoman The Switch:n. Kun kuulin mitä he tekivät ja millaisella vuosikasvuvauhdilla olin aivan mykistynyt! Aivan huikeaa työtä. Tuotantolinjalla näimme aivan loppuun asti hiotun layoutin, sekä todella hyvän Andon-järjestelmän. Lisäksi suurimpien tuulimyllyjen generaattorien koko sai pääni aivan pyörälle. Todella uskomattomia laitteita, kerta kaikkiaan. Maittavien wieninleikkeiden jälkeen suuntana oli Merinova ja siellä suoritettu tuotanto-

linjan asetteluun liittyvä working group.

Tämän jälkeen lähdimme Vaasa Sightseeingille, jonka huipennuksena oli Raippaluodon (Niko A:lle Ruoskasaa-ren) silta ja sieltä pissaaminen. Huikean tripin jälkeen iltamme jatkui Baarisitsien merkeissä PuBar:ssa, jossa meno oli kohdallaan. Erityiskiitos Oululaiselle V-P:lle, hänen takiaan en voi enää kuunnella Dingon autiotaloa oksentamatta. Jatkot suoritettiin paikallisessa diskossa, jossa mm. Meidän VPJ:tä ahdisteli noin keski-ikäinen nainen. Toivottavasti Jesse saa vielä nukuttua! Tästä siirtyminen oli mäkärin kautta nukkumaan.

Kaiken kaikkiaan Tutapäivät olivat erinomainen reissu! Vaasan päässä huikeaa työtä tehneet Maria sekä Satu ansaitsevat erityiskiitokset, unohtamatta kaikkia niitä yhteistyöyhtiöitä. Totta kai muut tutalaiset ansaitsevat myös erityismaininnan, ilman teitä tämä reissu ei olisi ollut mitään. Näihin kliseisiin lauseisiin päätän raporttini Hervannasta, takaisin yläkertaan.

To achieve excellence in triathlon, it takes – every year – hard training: over 900 km of swimming, 20,000 km of cycling and 2,500 km of running. Like training for an Ironman, working at NorthgateArinso is all about performance and pursuit of excellence. Are you an expert? Join NorthgateArinso because we believe that good is not enough, we expect XLence.

At NorthgateArinso we offer innovative HR business solutions to the world's largest employers. We're dedicated to HR Excellence through Business Consulting, Outsourcing Services and Integration Services. We are an organization that prides itself on creating an environment in which our employees feel they can succeed and are valued for their contributions.

The benefits of working at NorthgateArinso include innovative projects, passionate people, a truly global business atmosphere, competitive salaries and bonuses, and an array of fringe benefits from day one. We are seeking candidates who can make XLent long-term contributions to our organization.

Take an excellent start, join NorthgateArinso.

www.ngahr.com

Teksti: Miia Puranen

Kuvat: Miia Puranen & Aleksi Rinta-Kauppila

Tutalainen maailmalla

Miia Puranen - Rangsit, Thaimaa

Kun saavuin Bangkokiin, vastassa oli 50 asteen lämpötilaero Suomeen verrattuna, vaikka silloin täälläkin oli kylmä kausi menossa. Kuumempaa on varmasti vielä luvassa, ajattelin, mutta nopeasti lämpötilaan kuitenkin tottui.

Rangsit eli kaupunginosa, jossa asun ja jossa yliopisto sijaitsee, on pieni ja täynnä paikallisia. Englantia täällä ei juurikaan puhuta, mutta onneksi monissa ravintoloissa eli katukeittiöissä on ruokalistat englanniksi. Paikalliset ovat hyvin avuliaita ja ystävällisiä ja vaikka he eivät puhu englantia, yrittävät he silti auttaa ja ymmärtää parhaansa mukaan. Toisaalta täällä pääsee käyttämään thai-kieltä, joka kehittyy koko ajan. Rangsitissa saa kokea paikallista kulttuuria: markkinoita, ihania ja halpoja katukeittiöitä, ihania hedelmiä valmiiksi pilkottuna. Olen tyytyväinen, että asun täällä, enkä Bangkokissa.

Vaihtariporukkamme koostuu noin 30 henkilöstä, joista 10 on suomalaisia, yksi ruotsalainen, saksalainen, puolalainen ja loput ovat jenkkejä. Tämä on mukavan sekalainen ryhmä, mutta meillä on hieno yhteishenki. Suurin osa vaihtareista asuu samassa asuntolassa, joten joka päivä näkee kavereita. Huone, jossa asun, on hyvin siisti, mutta samankokoinen kuin Tampereen

Pieni saari Koh Taon vieressä.

Floating market

asuntoni makuuhuone. Huoneessa on oma vessa ja suihku sekä parveke. Keittiö jaetaan muiden asukkaiden kanssa, ja keittiöllä tarkoitan jääkaappia, mikroa ja vesihanaa. Ruokaa ei siis tule laitettua täällä itse, mutta onneksi ei tarvitsekaan, kun kylältä saa halvalla ja helposti ihanaa ruokaa.

Kuten muutkin aasialaiset ruuat, thaimaalainen ruoka koostuu monista mausteista ja voi olla hyvin tulista. Thaimaassa käytetään paljon chiliä, erilaisia curry-tahnoja, soija- ja kalakastiketta sekä sokeria. Thaimaalainen ruoka on makeaa, koska palmusokeria tulee normaaliin ruokaan pari ruokalusikkaa. Sokerittomuuteen tottuneelle suomalais-

selle monet ruuat maistuvat hyvinkin makeilta. Sokeriin törmää myös muissa elintarvikkeissa, nimittäin rasvatomassa maidossa sokeria on 9 % ja vihreä tee -terveysjuomassa on noin 30 % sokeria. Sokeria lisätään siis kaikkeen ruokaan. Thaimaan perinteisiä ruokia ovat erilaiset curryruuat, joita on punaista, keltaista ja vihreää curryä sekä panang, massaman ja intialaista curryä. Lisäksi perinteisiin ruokiin kuuluu tulinen Tom Yum -keitto, Pad Thai nuudeli-ruoka sekä tulinen papaijasa-laatti. Onneksi minulla on yliopistolla kokkauskurssi, joten pystyn laittamaan näitä ruokia Suomessakin.

nämä suoritukset ovat minulle ylimääräisiä. Kurssikoot ovat pieniä, noin 20 henkilöä kurssilla, mikä on mukavaa. Luennot pidetään luokahuoneissa, joissa opettajat puhuvat mikrofoniin. Luennot kestävät aina 2,5h ehkä viiden minuutin tauolla. Tämä oli raskasta aluksi 1,5 h luentoihin tottuneena, mutta onneksi niihinkin on tottunut. Kotiläksyjä tulee joka tunnilta, mutta kovin raskasta opiskelu ei Suomeen verrattuna ole. Minulla on koulua kahtena päivänä viikossa, joten hienosti kerkeää tutustumaan Aasian maantietoon ja kulttuuriin vähän enemmänkin.

Thaimaa on halpa maa, joten matkustelukin täällä on hyvin edullista, ja kulkuyhteyksiä on

Asunnoltani on noin 5 minuutin kävelymatka yliopistolle, ja jos kiire tulee, niin tämänkin matkan voi kulkea moottoripyörätaksilla. Opiskelukin on täällä hyvin erilaista kuin mihin on tottunut. Onneksi se ei paljoa haittaa, koska

hyvin niin lentokoneella, junalla kuin bussillakin. Thaimaa on tunnettu kauniista saaristaan. Jos haluaa lähteä Bangkokista nopealle viikonloppureissulle, ihmiset suuntaavan Koh Sametille. Koh Phanganille puolestaan jär-

Angkor Wat korjaustöineen

Koh Taon rantaa

jestetään aina täydenkuun aikaan huippusuositut bileet. Etelä-Thaimaassa kuuluisia paikkoja ovat Krabi ja Koh Phi Phi, jonka lähettyvillä kuvattiin The Beach -elokuva.

Thaimaa on kuuluisa myös hienoista sukellusvesistään. Sukeltaminen on mahtava harrastus, koska se avaa ihan toisenlaisen maailman omien silmien eteen. Olin päättänyt jo Suomessa ennen lähtöäni, että suoritan sukelluskurssin, jos vain tulee mahdollisuus. Ja onneksi se tuli. Kun meillä oli viikon mittainen loma koulusta, minä ja kolme kaveriani lähdimme Koh Taolle suorittamaan kurssia. Koh Tao on täynnä firmoja, jotka tarjoavat sukelluskursseja. Hinnat ovat kuitenkin kaikilla samat, ja ne ovat Thaimaan halvimmat, koska tarjontaa on runsaasti. Valitsimme firman Lonely Planetin suosituksen ja nettisivujen perusteella, ja valinta osoittautui onnistuneeksi.

Sukellussertifikaatin saamiseksi pitää suorittaa Open Water Diver -kurssi. Kurssiin kuului teoria-tunteja, mutta ne olivat suhteellisen helppoja ja mielenkiintoisia. Tärkein sääntö sukelluksessa onkin: muista hengittää koko ajan. Sen pitäisi olla helppoa. Alussa hengittäminen veden alla tuntui jännittävältä, mutta kun siihen tottui ja pys-

tyi rentoutumaan, ei koko asiaan kiinnittänyt enää huomiota. Parin päivän teorialuentien ja uima-allasharjoituksen jälkeen siirryimme mereen. Tähän mennessä ehkä elämäni hienoin hetki oli se, kun laskeuduin meren pohjaan hengittäen tankista tulevaa ilmaa ja näin omin silmin vedenalaisen maailman. Kun tulimme pintaan ja nousimme veneeseen ensimmäisen sukelluksen jälkeen, en pystynyt olemaan hymyilemättä. Tunnetta korosti vielä myös itsensä voittamisen tunne, kun pystyi tekemään

Pineapple fried rice. Kokkauskurssilla oppii.

jotain sellaista, mitä ei välttämättä olisi voinut kuvitella. Innolla odotin jo seuraavia sukelluksia, joita kurssiin kuului yhteensä neljä.

Ensimmäinen päivä ilman sukeltamista kurssin jälkeen tuntui tylsältä ja mitään sanomattomalta, vaikka olimmekin kauniilla valkoisella hiekkarannalla turkoosin meren äärellä. Illalla menimme sitten takaisin sukelluskeskukseen ja varasimme seuraavalle päivälle kaksi sukellusta. Sukeltaminen alkoi tuntua jo rutiinilta, ja veden alla sai nauttia mahtavista näkymistä ja hienoista kaloista. Valashaita en valitettavasti nähnyt. Sukellusten jälkeen olikin aika jo lähteä pois Koh Taolta, ja ensimmäistä kertaa Thaimaassa lähteminen jostain ja palaaminen Bangkokiin tuntui hyvin haikkealta. Kotimatalla lupasin itselleni, että tämä ei ollut viimeinen kerta Koh Taolla. Onneksi kuitenkin mieltäni lämmitti tieto siitä, että parin viikon päästä pääsen uudestaan sukeltamaan Similan saarille, jotka on arvosteltu Thaimaan parhaimmiksi sukelluspaikoiksi. Enää siis oli edessä parin viikon odotus.

Sukeltaminen on ollut tämän reissun yksi kohokohdista. Similan saarilla sukeltaminen oli mahtavaa, ja aluetta ei turhaan sanota parhaimmaksi sukelluskohteeksi,

Bangkokin liikennettä.

Bangkokin temppelialue

vaikka tsunami vuonna 2005 pilasikin alueen koralleja. Similanilla pääsi näkemään paljon hienoja kaloja, keihäusrauskuja, mustekalan ja pari kilpikonnaa. Lisäksi pääsin suorittamaan yösukelluksen, joka oli myös mah-tava kokemus, vaikka alussa jännittikin hieman. Oli hie-noa kokea, miten korallit heijastavat valoa ja loistavat, ja yllätyin, miten valoisaa veden alla kuitenkin oli. Saarilla kolmen päivän sukelluksien jälkeen jatkoimme sukelluk-sia suorittamalla Advance Open Water Diver -kurssin eli jatkotason kurssin. Olen todellakin jäänyt sukeltamiseen koukkuun, ja seuraavat sukellusmatkat ovat jo suunnit-teilla.

Sukelluksen ja saarien lisäksi Thaimaan ja Aasian mat-kailu sisältää historiaa. Yksi vaikuttavimmista paikoista, joissa olen käynyt, on Angkor Wat Kambodzhassa. Tämä suuri temppelialue, joka on yksi maailman seitsemästä ihmeestä, on hyvin säilynyt vaikka luonto alkaa vallata temppelin seinä. Alueen kiertämiseen meiltä meni kaksi päivää, ja toiseen niistä sisältyi kaunis auringonlasku temppelin juurelta katsottuna. Historiaa sisältyy myös Thaimaahan lähinnä erilaisten temppelien ja Buddha-patsaiden muodossa. Bangkokissa sijaitseekin maailman tärkein Buddha-patsas, Emerald Buddha. Tämä vihreä, noin 60 senttiä korkea patsas sijaitsee kauniilla temppe-lialueella Grand Palacessa. Tämä paikka on Bangkokin yksi tärkeimmistä nähtävyyksistä.

Bangkok ja Rangsit kuten koko Kaakkoisaasia on tar-jonnut minulle paljon hienoja kokemuksia paikallisesta

Puut valtaavat temppeleitä.

kulttuurista, historiasta, tavoista ja elämisestä. Olen saa-nut vaihtoajaltani sitä, mitä lähdin hakemaankin. Täältä lähteminen tulee olemaan haikeaa, vaikka onkin mukava päästä taas Suomen järjestelmällisyyteen sekä omaan keittiöön. Onneksi tänne pääsee kuitenkin aina takaisin.

Yliopistoaluetta. Oikealla International College ja vasemmalla päärakennus.

ESTIEM Local Responsible Forum 2011 - Poznan

Raskas kevään matkustusperiodini alkoi, kun lähdimme muiden suomalaisten tuta-kiltojen kv-vastaavien kanssa suoraan Vaasan tutapäiviltä kohti Puolaa, tarkemmin Poznania. Tutapäivien päätöspäivän aamuna kello 7.00 starttasimme taksilla Vaasan lentoasemalle, josta lentomme oli määrä lähteä Hki-Vantaan kautta Varsovaan. Menomatka ei kuitenkaan sujunut ihan niin mutkattomasti kuin olisimme toivoneet, sillä Finnairin lentomme Helsingistä Varsovaan kääntyi puolen tunnin lentämisen jälkeen takaisin Helsinkiin teknisten ongelmien takia. Lopulta koneen- ja lentäjien vaihdon jälkeen pääsimme matkaan reilu kaksi tuntia aikataulua jäljessä. Näin ollen olimme lopulta vajaat kolme tuntia myöhässä perillä Poznanissa.

Koulutustilaisuudet olivat hyvin interaktiivisia.

Mitä tuolla Local Responsible Forumissa sitten oikein tehtiin? Lyhyesti LRForum on tapahtuma, jossa ESTIEMin jäsenryhmien (Local Group), kuten Indecsin, vastaavat kokoontuvat yhteen. Tavoitteena on kouluttaa meitä Local Responsible:iksi kutsuttuja ESTIEM-toiminnasta vastaavia henkilöitä sekä tutustuttaa meitä tarkemmin ESTIEMin toimintaan. Lisäksi tapahtuman tärkeää antia on lähentää meidän suhteitamme, jotta yhteistyö hoituisi mutkattomammin tulevaisuudessa. LRForum onkin ESTIEMille strategisesti yksi tärkeimmistä tapahtumista, sillä ESTIEM-toiminta on itseasiassa täysin 64 Local Groupin yhteistyötä. Kommunikaation on siis toimittava aukottomasti suuntaan kuin suuntaan.

Konkreettisesti tapahtuma rakentui päivittäisistä 8-18 koulutussessioista. Koulutuksille oli ominaista interaktiivisuus, joka teki niistä hyvin antoisia. Kaikki osallistujat olivat hyvin innostuneita ja kouluttajat ylittivät ainakin henkilökohtaiset odotukseni kevyesti.

Koulutuksissa oppia sai myös ns. soft skills:ien osalta. Presiksiä pääsi pitämään lähes niin paljon kuin halusi, ja ryhmätöitä tehtiin hyvin paljon.

Kuten ESTIEM-tapahtumissa aina, myös LRForumissa pidettiin iltaisin hauskaa. Rennompaan ohjelmaan sisältyi muun muassa kiertoajelua ratikalla, kommunistibaaria, yökerhoa jossa naiset saivat juomat puolet halvemmalla kuin miehet, juomapelejä, gala-illallista ja paljon muuta. Hauskaa riitti ja kansainväliset verkostot laajentuivat jälleen. Kaiken muun ohella opin myös, että puolalaiset poliisit eivät suhtaudu kovinkaan positiivisesti alkoholin nauttimiseen julkisilla paikoilla. Onneksi viekkauksella selviää mutkikkaimmistakin tilanteista.

Kaikenkaikkiaan matkasta jäi hyvin positiivinen maku, ja vaikka siihen mahtuikin paljon hauskanpitoa, oli tapahtuman suurin anti ehdottomasti siinä, että pääsi kommunikoimaan muiden vastaavassa asemassa olevien kanssa ja oppi paljon uutta laadukkaissa koulutustilaisuuksissa. Erityisen antoisaa oli kuulla, että muissa ESTIEMin paikallisryhmissä painitaan pitkälti samojen ongelmien kanssa kuin meilläkin. Sain myös hyvin benchmarkattua muiden keinoja näiden ongelmien selättämisestä. Lisäksi loimme muiden suomalaisten kanssa hyviä yhteistyösuunnitelmia tulevaisuutta ajatellen, ja niiden hiomista olemme jatkaneet matkan jälkeen.

LR Forumin osallistujat Poznanin Old Town Squarella.

ESTIEM Council Meeting 2011

- Karlsruhe

Kahdesti vuodessa ESTIEM kokoaa yhteen noin 200 jäsentään Council Meetingien muodossa. Näissä valtuuston kokouksissa päätetään organisaation kannalta tärkeistä strategisista asioista. Lisäksi luottamustehtävissä olevat henkilöt esittelevät viime Council Meetingin jälkeen tekemäänsä työtä. Koska kyseessä on ESTIEM-tapahtuma, pidetään Council Meetingeissä tietysti myös hauskaa.

Tänä keväänä Council Meeting järjestettiin Saksan Karlsruhessa. Matkaan lähdin Man@gerin kv-managerin, Henrikin, kanssa. Reissu alkoi unettomalla yöllä, sillä lähtömme hervannasta oli jo kahdelta aamuyöllä. Tämä ei luvannut hyvää, sillä Council Meetingeissä ei juuri koskaan ehdi nukkua paria tuntia enempää yössä. Karlsruheen lensimme Hki-Vantaalta Lufthansan koneilla, joissa positiiviseksi yllätykseksemme oli ilmainen virvoiketarjoilu!

Perillä Karlsruhessa oli jo hyvin keväinen sää, ja pääsimmekin iloksemme samantien nauttimaan Saksalaista mallasta kevätauringon paisteesta. Muuten ensimmäinen päivä kului lähinnä asettumisen ja tervetuliaisjuhlien muodossa. Mahtavinta oli päästä näkemään kaikkia tuttuja aikaisemmista ESTIEM-tapahtumista, ja alkuun aika kuluikin kuulumisia vaihdellessa.

Muut päivät sujuivatkin sitten itse asian parissa, eli kahdeksasta kuuteen kokouksessa istumalla. Lisäksi päiviin mahtui Working Groupeja, joiden tarkoituksena oli jakaa tietämystä sekä ideoida ja kehittää ESTIEMin toimintaa monilla eri osa-alueilla. Myös muutamia yritysesityksiä mahtui kokousten yhteyteen. Positiivisena yllätyksenä pääsin vierailemaan Boschin aluelogistiikkakeskuksessa, josta toimitetaan kaikki tuotteet kaikkialle Eurooppaa, Afrikkaan ja Lähi-Itään. Sanalla sanottuna se oli VALTAVA.

Yleiskokouksessa heräsi tällä kertaa voimakasta keskustelua ESTIEMin jäsenpolitiikasta. Tällä hetkellä ESTIEM ei aseta minkäänlaisia rajoituksia sille, kuka saa/ei saa olla jäsen. Ainoastaan jäsenryhmille on asetettu vaatimukset (jäsenryhmillä tarkoitan 64 Local Groupiamme, kuten esimerkiksi LG Tampere). Keskustelu alkoi tämän vuoden T.I.M.E.S. case-kilpailun yhteydessä, kun

haluttiin selvennystä sille, kuka kilpailuun itseasiassa saa osallistua. Keskustelu on erityisen tunteita herättävä, sillä ESTIEMissä on tällä hetkellä jäseniä hyvin erilaisista koulutusohjelmista. Mutta kuten jokainen voi ymmärtää, Industrial Engineering & Management ei ole kovinkaan yksikäsitteinen koulutusala, verrattuna nyt vaikkapa lääketieteeseen. Keskustelu myös osaltaan koskettaa meitä melko voimakkaasti, sillä onhan meidänkin ESTIEM Local Groupissa monia jäseniä Tietojohtamisen koulutusohjelmasta. Mutta ei asiasta nyt tällä kertaa sen enempää, tähän tulemme palaamaan luultavasti uudelleen tulevaisuudessa.

Kuten ESTIEMin toiminnalle on ominaista, kun päivisin tehdään kovin duunia, on iltaisin tapana irroitella oikein kunnolla. Viiden illan aikana ohjelmaan mahtui saksalaista lukukauden aloitusjuhlaa, bileitä ratikassa ja kylpylässä sekä viimeisen illan gala-illallinen. Kaikki olivat hyvin ainutkertaisia kokemuksia, ja täytyy antaa pisteet saksalaisille niiden järjestelyistä. Jokainen voinee kuvitella, millaiset pippalot toista sataa eurooppalaista Tutateekkaria saa aikaiseksi ratikassa tai kaikille avoimessa kylpylässä. Saatoimme herättää narkästystä paikallisissa siviileissä.

Kaikenkaikkiaan tapahtumasta jäi jälleen kerran mahtava maku. Oli mahtavaa tavata jälleen kavereita ympäri eurooppaa, ja samalla tutustua jälleen moniin uusiin ihmisiin. Lisäksi oli hienoa osallistua jälleen ESTIEMin kehittämiseen ja tulevaisuuden näkymien muokkaamiseen. Ein sehr gute Reise!

Indecsin matkavinkit:

Milano

Infactossa aloittaa nyt uusi palsta, jossa kiltalaiset esittelevät parhaita paloja suosituista lomakohteista. Ensimmäisenä käsittelyssä on italialainen muodin mekka Milano.

Duomo

Milanossa kirkkoja, katedraaleja, linnoja ynnä muita vanhoja rakennuksia riittää, mutta Duomo on se, joka kannattaa käydä katsomassa. Duomo on yhtä kuin Milanon keskipiste, ja sen ympärillä sijaitseekin kalleimmat kahvilat ja ostospaikat. Duomon aukiolla on lisäksi monen moista tapahtumaa ja turisteja kiusaavia kaupustelijoitakin riittää häiriöksi asti. Duomon sisälle pääsee ilmaiseksi, ja siellä onkin monenmoista katseltavaa. Duomo on siitä erikoinen kirkko, että myös sen katolle pääsee käymään. Portaita kävellen katolle pääsee 5 euron hintaan ja hissillä lysti maksaa 8 euroa. Tätä mahdollisuutta ei kuitenkaan kannata jättää käyttämättä, sillä näköalat ovat hyvät, ja Milanon keskusta avautuu aivan uudesta näkökulmasta. Duomon katolla tunnet olevasi lähempänä taivasta ja rusketuskin tarttuu paremmin ;)

Duomo di Milano on Euroopan toiseksi suurin katedraali. Se on 157 metriä pitkä ja tilaa riittää 40 000 ihmiselle.

Shoppailu

Milano on shoppailijan paratiisi. Kaupungista löytyy tarjontaa sekä isommalla että pienemmällä budjetilla reissaavalle.

MaxMaran kevään mallistoa Corso Vittorio Emanuele II:lla.

Opiskelijabudjetilla parhaat ostospaikat löytyvät Duomolta lähtevän Via Torinon sekä Corso Venezian varrelta. Mikäli lomalla on pakko pullottaa osakekauppojen jäljiltä, voi suunnata Galleria Vittorio Emanuelen ostoskeskuk-

seen tai Corso Vittorio Emanuelelle, josta löytyvät kaikkien maailmankuulujen muotitalojen liikkeet.

Puistot

Viini on Italiassa halpaa ja puistot ovat oiva paikka sen nauttimiselle. Puistoreissulle kannattaa täten ottaa mukaan myös oma korkkiruuvi (=cavatappi), sillä paikalliset ravintolat eivät avaa pulloja turisteille. Mikäli cavatappi on kuitenkin jäänyt kotiin, apua voi myös pyytää paikalliselta herrasmieheltä ;) Palanpainikkeeksi kannattaa hakea kaupasta paikallista sinihomejuustoa, joka kulkee nimellä gorgonzola, sekä prociutto-kinkkua. Mikäli otat aurinkoa jo + 25 asteen lämmössä huhtikuussa, voit varautua siihen, että saat varmasti pitkiä katseita toppatakkisilta ohikulkijoilta. Puistot ovat myös hyviä paikkoja nauttia jäätelöstä, ja eri makuja kannattaakin kokeilla niin paljon kuin vain uskaltaa.

Happy Hour

Milanossa kannattaa tutustua paikalliseen happy hour-kulttuuriin, joka poikkeaa perinteisestä happy hourista

*Ruohokin on vihreämpää kuin Suomessa, ainakin huh-
tikuussa.*

siten, että yhden drinkin hintaan sisältyy buffet-ruokailu. Buffettien taso vaihtelee suuresti, joten kannattaa tutustua ruokatarjoiluun ennen paikan valintaa. Drinkkien hinnat vaihtelevat 5-9 euroon. Hyviä happy hour paikkoja löytyy Milanon lounaispuolella sijaitsevan Darsena-kanaalin rannalta, jossa myös yöelämä on erittäin vilkasta.

Como-järvi

Kauneudestaan tunnettu Como-järvi sijaitsee tunnin junamatkan päässä Milanosta. Junia lähtee puolen tun-

Iltaelämää kanaalin rannalta.

nin välein Milanon pohjoiselta rautatieasemalta Cadornalta sopivaan 4 euron opiskelijahintaan. Pieni hiprakka ei matkan tekoa haittaa, sillä junasta tulee jäädä pois vasta päätepysäkillä (Lago di Como). Tällöin viimeistään konduktööri tulee neuvomaan sinut ulos junasta. Comon kaupungista lähtee noin puolen tunnin välein vesibussi muihin järven rannalla oleviin pienempiin kyliin. Lysti maksaa vain 7 euroa, ja voit matkustaa lipulla koko päivän ja jäädä tutustumaan eri kyliin ja hypätä uudestaan kyytiin niin monta kertaa kuin haluat. Risteilyn jälkeen kannattaa nousta ylös vuorelle funikulaarilla (katso Wikipedia) ihastelemaan maisemia.

*Prociutto-mozzarella-salaattia ja paikallista "vettä" viihtyi-
sällä puiston penkillä.*

Näköalat Como-järvelle.

Wappu Hongkongissa

Vaihtovuoden suurimpiin haittoihin kuuluu teekkariwapun menettäminen. Wapun vietto on kuin lempiminen, kun sitä on kerran kokeillut, ei halua lopettaa. Vajaan 8000 kilometrin matka esti kuitenkin perinteisen Wapun juhlimisen, joten jäljellä oli vain yksi vaihtoehto: Jos et pääse Wapun luo niin tuo Wappu sinun luoksesi. Tällä idealla lähdin kehittämään Hongkong Wappua. Vaihtareissa ja paikallisissa sekä erityisesti suomalaisissa ajatus herätti suurta kiinnostusta. Pitkän pohdinnan jälkeen päädyin viiden päivän Wappuun, jossa ei ole lepopäiviä. Tampereen Wapusta Hongkongin Wapun erotti siis lyhyempi kesto mutta sitäkin rankempi rypitys. Seuraavaksi kuvailen lyhyesti päivien kulun.

Keskiviikko – Wapun aloitus

Wapun aloituksena ei toiminutkaan tänä keväänä perinteiset Coloursit vaan homobaari ilmaisine Finlandia-vodka drinkkeineen. Tältä iloisten miesten kokoontumispaikalta löytyi puolentoista tunnin ilmaisten drinkkien lisäksi varsin veijarin näköisiä miesasiakkaita ja olipa joukkoon eksynyt muutama vanhan liiton nahkahomokin. Ilmaisten juomien lisäksi parasta paikassa oli erittäin ystävälliset baarimikot, jotka tosin pari kertaa juomia antaessaan sipaisivat kättäni "vahingossa". Mainitsemisen arvoista oli myös tuikkukynttilöillä pisoaareille luotu tunnelmavalaistus. Juomien maksullistuttua ilta olikin jo

Wappuleffa

pimentynyt ja jatkoimme matkaa Red Baariin. Red Barin viehätys piilee sen terassissa, joka on säädetty public spaceksi, eli kuka tahansa saa mennä sinne istuskelemaan omine juomineen. Upeiden näköalojen ja huonojen juttujen parissa loppuilta sujuikin varsin nopeasti.

Torstai – Wappuleffa

Meidän Wappuleffamme ei tänä vuonna ollutkaan perinteinen Blues Brothers vaan paras elokuva ikinä – Tyttö sinä olet tähti. Wapputunnelmaan päästäksemme pelasimme Tyttö sinä olet tähti –juomapeliä, jonka säännöt olivat yksinkertaiset: Aina kun Sune jäätyy, juodaan, aina kun joku sanoo Isukki tai Kondis, juodaan aina kun Mikko Leppilampi näkyy, juodaan ja aina kun hintahtava poikaystävä saa turpaansa juodaan viisi. Elokuva otettiin erittäin hyvin vastaan ja

The Peakilla

Wappusitsit

osa yleisön tytoista miltei itki herkimmissä kohtauksissa. Myös juomapeli teki tehtävänsä ja päätimme jatkaa hyvin alkanutta matkaa Miesten vuorolla Tyttö sinä olet tähden jälkeen. Wapputyylillä kehitimme myös Miesten vuoroon juomapelin, jonka säännöt olivat edellistäkin peliä yksinkertaisemmat: Aina kun joku heittää löylyä, juodaan ja aina kun joku juo elokuvassa, juodaan. Itse näin elokuvan ensimmäisen kerran ja vaikutuin syvästi. Elokuva oli erittäin koskettava ja taidokas kuvaus suomalaisen miehen sielunmaisemasta. Muuten niin riehakka seurueemme hiljeni monessa kohtaa täysin ja parilla tytöllä näkyi kyyneleen alkua silmäkulmassa. Jenkkityttöjen mukaan elokuvan koskettavuutta ei heikentänyt edes se seikka, että he eivät olleet ikinä elämässään nähneet yhtä montaa penistä puolentoista tunnin aikana. Miesten vuoron loputtua halusimme päättää illan johonkin keveämpään. Minulta oli tässä kohtaa loppunut suomalaiset elokuvat muistitikulta, mutta onneksi saimme paikkaukseksi Jackass 3D:n. Jatkoimme juomapeliä kehitystä yksinkertaisuuden säännön ja lineaarisen kehityksen opein ja päädyimme seuraavaan sääntöön: Aina kun jotain sattuu, juodaan. Kolmen elokuvan, viinien, oluiden ja Finlandiapullon jälkeen totesimme illan olevan pulkassa.

Perjantai – Wappu Sitsit

Perjantai oli puoli vuotta kestäneen väsytystaisteluni tulos. Syksystä asti olin puhunut Suomen Kauppakamarin johtajalle sitsi-ideastani ja lopulta huhtikuun alussa

hän suostui. Siitä alkoi parin viikon valmistelut ja teekkarisitsien muokaus Kauppakamarin imagolle ja jäsenille sopivaksi. Koska paikalla oli suomalaisten opiskelijoiden lisäksi varttuneempia ja ulkomaalaisia, olivat muutokset tarpeellisia. Isoimmat erot olivat pöydästä vessaan poistumisen salliminen ja punishmenttien mietous. Itse sitsit erosivat teekkariversioista lähinnä fineyden osalta. Paikalle saapuessa käteen saatava kuohuvii-

nilasi, pöytään tilattava open bar, parman kinkkua alkupalaksi, pihvi pääruoaksi sekä suklaakakku jälkiruoaksi olivat ilmeisesti osa Kauppakamarin tavoittelemaa ima-

Hongkongneidon lakitus

goa. Onneksi toustina sain murrettua tuota fiiniyttä varsin tehokkaasti ja alkukangisteluja jälkeen (ja useiden shotin juomiseen päätyvien laulujen jälkeen) myös vanhemmat osallistujat alkoivat rentoutua ja liittyä häröilyyn. Sitsien suosikkikohtani oli se, kun noin nelikymppinen expatri-aatti hyppii lattialla jänishyppijä ja laulaa "Pienet sammakot"-laulua. Sitsien loppua kohden open bar, useat juomalaulut ja punishmenttien mietous johtivat lievään *Homorinki feikkiRolex -kauppiaalle* kaaokseen, mutta se ei enää siinä vaiheessa haitannut. Huojentavasti sain kuulla Kauppakamarin johtajalta sitsien jälkeen, että hän ja muutkin vanhukset olivat nauttineet.

Wapun aatto – Beach Party

Wapun aattona kisakunto alkoi olemaan jo monelta hukassa. Tästä johtuen sovittuun tapaamisaikaan busiasemalle löysi tiensä vain kolme taistelijaa allekirjoit-

Red Bar

tanut mukaanlukien. Auringonpaisteen ja jääkylmien drinkkien ansiosta asia ei kuitenkaan meitä pahemmin surettanut. Päivän edetessä alkoivat myös muut valua paikalle ja ranta täyttymään. Teekkariperinteitä noudattaen lau-loimme puoliltaöin teekkarihymnin ja joimme drinkit teekkarilakista. Tämän jälkeen lähdimme uimaan lakit päässä. Valitettavasti meillä ei kuitenkaan ollut uima-asua mukana, mutta keksimme ratkaisun siihenkin pulmaan.

Hongkong Tour - Tauko liikenneympyrässä

Wappupäivä – Wappu Tour

Wappupäivän olimme varanneet Hongkongin kiertämiseen. Kiersimme kaupungin nähtävyyksiä läpi ja välillä hyppäsimme sattumanvaraisiin busseihin. Yhden bussin kohdalla meillä meinasi käydä huonompi tuuri, kun tajusimme vasta bussin ovesta sisään astuessamme, että se on menossa Manner-Kiinaan. Muutenhan siinä ei olisi ollut ongelmaa, mutta kellään ei ollut passeja mukana. Matkan varrella ehdimme mm. tarjoamaan Bruce Leen patsaalle siivut Jallusta, tekemään homoringin (katsokaa Tyttö sinä olet tähti jos ette tiedä) feikkirolexeja kaupittelemaan tulleele intialaiselle sekä tarjoamaan kaupungin kovimmalle jätkälle, jo aikaisemmassa artikkelissa mainitsemaleni Mr. Wongille, siivut Mintusta, Salmarista, Finlandiasta ja Jallusta. Illan pimettyä suuntasimme vielä The Peakille katselemaan Hongkongia yöaikaan. Lopulta kotiin päästyä pystyi tyytyväisenä huokaisemaan : Ohi on.

Jälkikäteen tarkasteltuna Hongkong Wappua voidaan pitää

onnistuneena. Intensiivisyys onnistui kompensoimaan lyhyen keston ja tapahtumien eksoottisuus perinteiden kaipuun. Vaikka olenkin tyytyväinen tämän Wapun saldoon, täytyy minun myöntää, että odotan kyllä kovasti ensi Wappua Tampereella.

Homobaarissa drinksuilla

Kahen viikon Wappu

Wappu nuoremman fuksikapteenin silmin vaikutti jotakuinkin tämänkaltaiselta. Aiwan aluksi haluan kiittää A. Kauppista ja W.-M. Marjamäkeä jutun otsikon keksimisestä ja J. Urpilaista juttuni aloituksesta. Pahoittelen tekstin vähäistä sidosteisuutta, joka johtuu pääosin kahden viikon aikaikkunasta. Intertekstuaalisuus saattaa toteutua tässä jutussa ainoastaan koko lehden tasolla, kuitenkin toivon mukaan hieman enemmän kuin pelkästään otsikkotasolla. Sidosteisuuden saattaa nimittäin pelastaa se seikka, että Aasian kirjeenvaihtajamme on luwannut kertoa omassa jutussaan perinteisestä hongkonglaisesta Wapusta.

Wapun ensimmäisenä tiistaina ammuttiin lähtölaukaus Wapun wietolle paljastamalla Tamppi. Odotellessa show'n alkua tutustuin ihmisiin ja kyselin wapputunnelmia myydesäni haalarimerkkejä. Mieleeni jäi erityisesti Phil Collins-darra -haalarimerkkien myyminen englanniksi muutamalle espanjalaiselle ja ranskalaiselle.

Itse Tampin paljastus eteni Tähtien sota- ja MIB-hengessä höystettynä persujen jytkeillä. Wideolla ja vielä liwenäkin eräs puheenjohtaja ja fuksikapteeni sr. vaikutti käwelytyylillään jopa pelottawan kissamaiselta.

Illan Teekkarikuoron konsertti soljui eteenpäin Suomen paras kuoro -teemalla, mm. juontajan rooli Timo Koiwusalona meni läpi, kunhan muisti seurata konserttia silmät kiinni. Tuomariston mielestä kuoron mano destra kuulosti hieman pizzicatolta, mutta intermezzot affetusoivat kaikin puolin appoggiturasti ja olisivat kaiwanneet erityisesti boccha chiusaa kuulua enemmän. Allekirjoittanut koki kylmiä wäristyksiä kuoron Africa-wersioinnin aikana, sillä wiidakon äänet sekä 80-luwun Dingon kulta-ajasta muistuttaneet a cappella -rummut toivat mukawan lisän alkuperäiseen teokseen.

Ilta huipentui Colours-bileissä Senssissä, jossa tupa oli täynnä. Tunsin heti illan aluksi melkoista ylpeyttä itsestäni, kun miesten wessan owi oli juuttunut kiinni. Eräs henkilö ihmetteli kädettömyyttäni, jolle piruillen heitin "kokeileppa kuule ite" -haasteen. Hän aukaisi owen täysin normaalisti, lienenkö yrittänyt sisälle saranapuolelta wai olenko luullut owea osmoosioweksi.

Illan aikana en woinut olla kiinnittämättä huomiota amatöörimäisiin wirheisiin baaritiskillä. Seurasin huolestuneena, kuinka niinkin yksinkertainen toimitus kuin weden tilaaminen näytti tuottawan juhlakansalle suunnattomia ongelmia. Tässä toimituksessahan ainoa asia, missä woi epäonnistua, on se, että lasillisesta hanawettä joutuu

Fuksikapteenit koskenraikkaina

Satunnaisia ohikulkijoita Tupsulan ulkoilmakonsertissa

maksamaan, yleensä kaksi euroa. Toiwonkin jokaisen lukijan täydentävän kikkakirjaansa seuraavat wariaatiot tästä kauppa-aktista: a) Tilaa lasillinen wettä samalla, kun tilaat jotain holillista, b) tilaa lasillinen wettä lausumalla huolestuneella äänellä "Awecini näyttää huonovointiselta, saisinko sille lasin wettä?" ja c) yhdistä kohdat a) ja b) warmistaaksesi oikean lopputuloksen.

Keskiwiikko kului täysin Bill Gatesin lähettämien wapputerweisten merkeissä, sillä mikä onkaan rentouttavampaa ja mielekkäämpää tekemistä, kuin asennella hänen luomaa käyttöjärjestelmäänsä uudelleen.

Torstaina lähdin katsomaan Wappuleffaa, legendaarista Blues Brothersia.

Leffateatterin hauskin löytyi noin puolen tunnin katselun jälkeen, sillä mikä onkaan hauskem-paa kuin siirtyä salin ulkopuolelle ja awailla owea edestakaisin muuttaman minuutin ajan. Tämän performanssin kohokohta koettiin aiwan lopuksi, kun koko wappukansan sankari liiteli salin läpi owelle ja siirsi hauskut-tajan owen kahwasta simultaani-iskulla leukaan. Yleisesti kommentoituna, liekö aika kullannut muistot, mutta meno salin puolella ei wastannut täy-

sin muistikuwiani edellisestä kerrasta. Nyt kyseessä oli kuitenkin illan toinen näytös, joten uskon ja toiwon, että tunnelma oli kaoottisempi ensimmäisessä näytöksessä.

Johtokommuunin pariskunnan tarjoamilla jatkoilla toinen

Juhlahumua WappuKolmioissa

isännistä erehtyi maistamaan wastaleiwottua sienipiirakkaa alle lusikallisen werran, jonka jälkeen loput juhlijat totesivat sienipiirakan olevan wapaata riistaa. Jäi sitä nyt kuitenkin yli neljäsosa. Piirakkakesien jälkeen matka jatkui Suomirock-partyjen kautta nimeltämainitsemattoman rahastonhoitajan luo, jonka luota matka wei lopulta kodin lämpöön.

Perjantai-aamuna pelattiin jo perinteeksi muodostunutta wiroitusjuomajalkapalloa (nimi muutettu). Miksiköhän idean isä muuten aina rairailakkaimpien juhlien aikana innostuu ehdottamaan tapahtuman ajankohdaksi seuraavaa aamua? S&M, sanoisi Rihannakin. Joukkueina toimivat fuksit ja wanhukset, josta seurasi allekirjoittaneen osalta seuraavaa: Illalla kotona wedin lipun salkoon, awasin konjakkipullon silkisessä kylpytakissani ja istuin antiikisohwalleni wuolukiwitakan ääreen. Tuo oli nimittäin elämäni ensimmäinen kerta, kun minua kutsuttiin wanhukseksi. Enteellistä tai ei, olin vähällä tukehtua lasistani löytyneeseen korkinpalaseen. Ehkä wiikinkijumala Larsen oli vielä eri mieltä tittelistäni.

Itse pelissä wierailewat rakennuspuolen naisfutaajat kun nostautuiwat kowilla otteilla, nimittäin jopa liigakiekkoliijat oliwat paikoitellen helisemässä. Oma pelini maaliwahtina sujui niin hienosti, että ennen puoliaikaa puolustajamme kertoiwat taidoilleni olevan kysyntää hyökkäyspäässä.

Lauantaina Tupsulan ulkoilmakonserttissa lauteilla nähtiin muun muassa Remun wiidakkoenglantia mukaillut Suwantoganes, jonka puolisen tuntia jyrissyt tulkinta Get On -hitistä ei jättänyt ketään kylmäksi. Kuulijakunta oli hywinkin kirjawaa, sillä Junttareille lähtijät kahisteliwat tuuli- ja teryleenipuwuissaan.

Toisen wappuwiikon maanantai ja tiistai kuluiwat maanpaossa wirossa ja keskiwiikko maanpaosta toipuessa. Paluubussissa saimme mm. kuunnella wirolaisen linnakundin lämminhenkistä puhelinkeskustelua puolisonsa

kanssa. "Mä en lyö naisia, mutta nyt tekis mieli lyödä" on eestiä ja tarkoittaa wapaasti suomennettuna "minä wälitän sinusta". Jälleen tuli hywä kielitaito tarpeeseen.

Torstaiset Wappusitsit Zipissä oliwat sopiwan wauhdikkaat, mutta mopo ei missään waiheessa karanut käsistä. Näistä kemuista on luettawissa lisää oman juttunsa muodossa, mutta en woi olla nostamatta esille toastien sisään-tuloa, joka näytätwyydessään sai Moulin Rou-

genkin kalpenemaan. Lisäksi käytiin perinteisestä miesten ja naisten laulubattlesta poiketen sekakuorosota, jossa allekirjoittaneen kuoro wei niukasti witon kuoronjohtajanaan Joonas "Ei tää oo helppoo mullekkään" Olkonen.

Sitsien jatkot WappuKolmioissa sujuiwat hienosti, wappu-

Bill Gates toiwotti keskiwiikkona hywää Wappua

pukansaa ja -mieltä tuntui olleen liikkeellä mukavasti. Infacton Ruoka&juoma -palstan oikolukijan winkki kokeilemisen arwoisesta drinkistä on Apple Martini, jota tilatessa on hyvä muistaa kohteliaisuus muuta janoista kansaa kohtaan. Tämä siksi, että kun baarimikko kuulee sanan "martini", hänellä naksahdaa erityinen flow päälle, jonka aikana hän sekoittaa tätä juomaa noin viidessä eri lasissa, askartelee jäämurskaa, jäädyttelee ja sulattelee laseja sekä heittelee pulloja akrobaattityyliin. Totta on, että baarimikko ei ikinä voi liikaa käyttää näitä show-temppuja, mutta hirvittävässä ruuhkassa saattaa drinkin tilaajan ohimolta muutama hikikarpalo wierähtää, kun jonon hänniltä kuuluu kuolansekaisia "kaljaa"-ääninähdysä.

Perjantai kului täysin valmistautuessa Wapun koho-kohtaan, kahden päivän loppurutistukseen. Lauantai-aamuna saimme nauttia Wanhan kirjastotalon edessä fuksiemme jäynämenestyksestä, kolmantena koskeen! Palkintosija irtosi jäynällä, jossa testattiin autojen sopivuutta uudelle E10-bensiinille. Haluan uskoa, että ykkössija olisi saavutettu niinkin pienellä muutoksella, kuin editoimalla jäynäwideon autojen kalibrointitöötäyk-

Koskeen pääsyä odoteltiin laulaen.

Jäynäkisan fuksisarjan kärkikolmikko jännitti lopullisia tuloksia

set Epic Sax Guy -remixiksi. Wiime vuosien sarja siis täydentyi jälleen komeasti, toivottavasti sama jatkuu ensi vuonna. Lisäksi Konserni/Indecs wei odotetusti ykköstilän yleisen sarjan puolella, onnitellut vielä sukeluswenejäynän toteuttajille.

Wappuriehän julistuksen jälkeen seurasi teekkarilakkien ja kastepaitojen jako Laukontorilla, jossa saimme nauttia erinomaisista fuksijäynistä, joita muutamien puuttuwi fuksipisteiden saawuttamiseksi suoritettiin. Parhaita suorituksia oli ehkäisywälineen waihtokauppa johonkin hyödylliseen, jossa waihtokauppa torjuttiin useimmiten selityksellä "ei oo käyttöä". Miten niin muka ihmiset eiwät nykyään ole rehellisiä? Loppuhuipennuksena kuoromme esitti walssin "wanhoja poikia wiiksekkäitä", jonka tahdissa tanssitetiin ohikulkijoita. Allekirjoittanut toimi kuoronjohtajana ja hänet yllytettiin johtamaa kuoro esimerkillään jokaisen säkeistön läpi, mutta anteeksiantamaton kangertelu toisen säkeistön alussa ei enää ollut korjattawissa, joten yritykseksi jäi. Ensi vuonna lupaan onnistua.

Tästä eteenpäin on mielestäni turha jatkaa raportointia yhdestä näkökulmasta, jokainen jatkakoon aloittamaani

raporttia omien kokemustensa mukaisesti. Urakkaa helpottaakseni olen koonnut muutaman apulauseen, joita jatkamalla loppuwappunsa woi kertoa kiinnostuneille.

Onneksi löysin lakkini, sillä _____.

Fuksien Fukusima-härweli oli mielestäni hieno/mauton/säteilewä/_____.

Fuksikapteenimme laulatti fukseja kulkueessa _____.

Hiihdin Koskenrannassa walkoisilla hangilla, mutta woiteluni _____.

Lämpötila koskessa oli ____°C.

Sauna pääsi jäähtymään, mutta _____.

Löysin jutusta yhden tawallisen v-kirjaimen ja mielestäni koko w:n käyttö oli todella _____.

Fuksit matkalla teekkareiksi.

Teksti: Miika Järvinen
Kuvat: Niklas Luukkanen

Wappusitsit 28.4.2011

Vajakki ja Valdemar vetävät omaa showtaan.

Torstai 28. päivä huhtikuuta, kello 16:40. Hiippailen tietotalon käytävillä pellepukuun sonnustautuneena, naama meikattuna, kädesäni moottorisaha. Viressäni virnuilee toinen, hieman rock-henkisemmin meikattu pelle, joka heiluttelee lekaa päänsä yläpuolella ja näyttää muutenkin häiriintyneeltä. Ohikulkijat katselevat hämmentyneenä olemustamme, käytäväkoneella kahvia hörppivä Earkin keskeyttää ircin selaamisen hetkeksi ja katselee ihmeissään. Ravintola Zipistä kantautuu jo lupaava puheensorina, on Indecsin WappuSitsien aika.

Joitain viikkoja ennen sitsejä hallitus kokoontui pohtimaan sopivaa päivää

sitsien järjestämiselle. Muutamien vaihtoehtojen läpikäymisen jälkeen sitsipäiväksi päätettiin luonnollisesti Kolumio-torstai. Samana päivänä järjestettiin lisäksi perinteinen Indecsin ja Man@gerin wappubooli, joten torstai tarjosikin jäsenistölle aktiviteettia lähes koko päivälle.

Vastuu wappusitsien järjestämisestä on perinteisesti ollut muulla hallituksella tapahtumavastaavan viettäessä ansaittua wappulomaa tapahtumien järjestämisestä. Pienen arpomisen jälkeen vastuuhenkilöiksi valikoituivat Luri, Johanna ja Jesse. Alkuperäisen suunnitelman mukaan sitsit oli tarkoitus järjestää picnic-tyyliin ulkona, mutta Lyyti-ilmoittautumiseen tarkempi paikka jätettiin

Myös fuksit saivat osansa punishmenteista.

Mäkelä-Kivilä -parivaljakon taidonnäyte. Tanssiliikkeen nimi jäi toimitukselle epäselväksi.

vielä tässä vaiheessa kertomatta. Ehdottipa joku paikaksi jopa Hervannan vesitorniakin.

Sitsi-ilmoittautumisen jälkeen Lyyti tarjoili järjestäjäporukalle melkoisen yllätyksen: 95 osallistujaa! Kenellekään ei tullut ainaakaan ihan heti mieleen, koska viimeksi Indecsin sitseillä on nähty vastaavankokoinen yleisöryntäys. Osallistujamäärältään pienten vuosijuhlien kokoiset sitsit tuottivatkin ylitsepääsemättömän haasteen sopivan ulkoalueen löytämiseksi. Osallistujamäärän lisäksi kolmimetriset lumikinokset hankaloittivat plaseerausta siinä määrin, että salainen paikka X valittiin kaikkien sitsaajien suureksi yllätykseksi ravintola Zipiin.

Toast-kaksikoksi sitseille pyydettiin allekirjoittanut sekä Lauri Haavikko. Asuvalintaa pohti-

essamme yksi nousi selkeästi ylitse muiden ja toast-pöydän ääressä nähtiinkin hääräilemässä kaksi iloista (Kolmio)pelleä. Sitsien ohjelmaa suunnitellessamme innostuimme siinä määrin, että päädyimme tekemään ainakin omasta mielestämme tyylikkään sisääntulon.. toastilla ainakin oli hauskaa!

Sitsit lähtivät rullaamaan perinteiseen tapaan vanhojen konkareiden ehdotellessa lauluja ja toastien jakaessa puheenvuoroja. Punishmenteilta ei tälläkään kertaa välttytty ja niissäkin kokeneempi huutelija-osasto nousi päärooliin. Toastien näkökulmasta ohjelmanumerot menivät lähes suunnitellulla tavalla, ainakin wappukuorosodan taso ilahdutti. Muita sitsien ohjelmanumeroita olivat mm. wapputanssibattle, juomahaastekilpailu sekä pöydässä hölmöilleen Olkkosen vaihto wappupuuhun. Lisäksi sitseillä kuultiin kiltakummimme Antti Hiekkasen toimesta oikea harvinaisuus, puhe wappuheilalle!

Toast-kaksikko oli lopulta yllätynyt, kuinka vähän sitsit lähtivät käsistä (Indecsin sitseiksi). Ilahduttavaa oli myös nähdä muiden kiltujen runsasluokuisen osallistujakaarti sekä myös vanhempien opiskelijoiden vahva edustus. Ilta jatkui luonnolliseen tapaan Tivolissa loppuunmyydyissä Kolmio-bileissä. Kiitos kaikille.

Tunnelma oli kirjaimellisesti katossa.

Fuksivuosi

- Koulusuunnistuksesta Koskeen

Nyt se alkaa olla takanapäin: tähänastisen elämäni vauhdikkain ja kokemusrikkain vuosi. Jännittäessäni ensimmäisenä päivänä Festiassa uusien opiskelukavereiden tapaamista, yliopisto-opintoja ja tulevaa teekkarielämää en osannut arvatakaan, millainen ensimmäisestä opiskeluvuodesta tulisi. Mitä kaikkea tapahtuisi, kun vasta ylioppilasjuhliin viettänyt tyttö Porista muuttaisi yksin Tampereelle ja aloittaisi opiskelut? Jo alussa päätin kuitenkin, että osallistun kaikkiin tapahtumiin, jotka vaikuttavat kiinnostavilta, koska en yksin kotonakaan haluaisi iltojani viettää. Niitä tapahtumia sitten alkoikin yllättäen kertyä yksi toisensa perään. Aina tutustui uusiin ihmisiin ja nämä uudet kaverit houkuttelivat taas uusiin tilaisuuksiin.

Tapahtumia olikin vuoden aikana laidasta laitaan. Fuksiviikon jälkeen osallistuin niin Indecs Challengeen, Kinkybileisiin kuin lukuisiin Kolmioihin. Myös excuille pääsin vuoden aikana kolmesti ja erityisesti Semi-rankka excu jäi mieleen mukavana kokemuksena. Lisäksi opin runsain määrin teekkarilauluja monilla sitseillä, joista mieleenpainuvimmat olivat varmasti Neuvostoliitto-sitsit marraskuussa. Kaiken juhlinnan keskellä kävin myös innokkaasti killan haasteotteluissa, sportticupin osakilpailuissa ja Tamppiareenan jumpissa, etten ihan rapakuntoon päässyt.

Superfuksin palkinto ei ollut missään vaiheessa tavoitteena, vaikka tutorini Emma olikin sen edellisenä vuonna voittanut ja näytti muiden tutoreiden kanssa hyvin esimerkkiä aktiivisesta tapahtumiin osallistumisesta. Fuksipassi vain sattui yleensä olemaan mukana ja leimoja kertyi lähes vahingossa. Lopulta voiton taisi kyllä ratkaista se, että vain kolme fuksia palautti passin. Näin insinööri-matikat jo melkein läpäisseenä uskallan olla sitä mieltä, että todennäköisyys voittoon kasvoi siis melko suureksi.

Kotona sain välillä kuulla leikillään heitettyjä komment-

teja, että pitäisikö tuo meidän tyttö sittenkin ottaa pois sieltä koulusta, kun epähuomiossa laulelin teekkarilauluja kotona ja kerroin valittuja paloja eri tapahtumista. Vappupäivään mennessä vanhemmat olivat kuitenkin jo tottuneet fuksivuoden menoon ja olivat ylpeänä katsoomassa, kun pikkufuksista tuli teekkari kylmässä koskessa.

Ennen koskea ja teekkarikastetta oli tosin kierretty monta wappu-tapahtumaa palawaihtareista wappukolmioihin ja kannifutiksesta Suomen neidon lakitukseen. Omalta osaltani nekään eivät riittäneet, sillä ensimmäisen wappuviikon lomailu Lapissa kostautui ja jouduin hankkimaan loput wapun fuksipisteet vappuaaton fuksijäynillä. Onneksi tehtäväksemme tuli vain hankkia kolme irtokarkkia eri pusseissa ja eri kuiteille. Siitä huolimatta oli kaupan myyjällä kova työ rahastaa meidän kolmen tytön ostokset.

Näistä ostoksista ja koko kokemusten täyteisestä vuodesta en olisi kuitenkaan selvinnyt ilman huippukivoja opiskelukavereita. Aina löytyi kavereita niin iltamenoihin kuin matikan tehtävien kanssa puurtamiseen. Erityisen mukavalta tuntui, että kaikki ottivat uudet fuksit hyvin mukaan toimintaan eikä koskaan tarvinnut tuntea oloaan yksinäiseksi.

Kaiken kaikkiaan nyt päätymäisillään oleva opiskeluvuosi on todella ollut elämäni parasta aikaa. Olen saanut monia mieleenpainuvia kokemuksia ja rutkasti lisää rohkeutta. On sitä tainnut joitakin kouluasioitakin mieleen jäädä. Toivottavasti ilo ei silti jää fuksivuoteen vaan jatkuu myös tulevaisuudessa. Aina-kaan en aio lopettaa osallistumista, vaan yritän ensi vuonna innostaa myös tulevat fuksipallerot liikkeelle. Ehkä siis myös uusia hölmöilyjä on luvassa, mutta sitä ennen aurinkoista kesää kaikille!

Ideana saada kiltalaiset liikkumaan:

Sportticup

"Idea tästä Cupista lähti mulla liikkeelle jo oman hallituskauden aikana. Ideaa koko koulun kilttojen välisestä cupista pyöriteltiin niin silloisen hallituksen iltakouluissa kuin puheenjohtajien kesken saunan lauteilla. Idea ei silloin ottanut `tuulta alleen`, mutta jäi kytämään mun mieleen.

Noh, kun sitten hallitus vaihtui, koin että haluan jakaa nämä muutamat tapahtumaideat, mitä olin omana hallitusvuotena pyöritellyt, mutta jotka eivät syystä tai toisesta olleet toteutuneet. Ja lopputulos on nyt nähtävissä SporttiCupin ensimmäisen version muodossa."

Näin kuvaa SporttiCupin idean kehitystä Lauri Vuorinen, joka heitti ajatuksen killan omasta vuosikurssien välisestä urheilusarjasta hallituksen vaihdon yhteydessä. Ideaa purettiin ensimmäisessä vapaa-aikatiimin kokouksessa, jolloin päätettiin ryhtyä tuumasta toimeen. Peruslähdekohtana oli saada kiltalaiset innostumaan liikkumaan enemmän. Joukkueille tarvittiin myös omat kapteeninsa. Itse lupauduin luonnollisesti fuksien johtoon ja Miika Järvinen toisen vuosikurssin kärkeen. Kapteeneiksi suostuivat myös kolmannelle vuosikurssille Lauri Vuorinen ja neljännen + n:n vuosikurssin kapteeniksi lupautui Lauri Pitkänen.

1. Osakilpailu: sähly

Ensimmäiseksi lajiksi päätettiin valita jokin helppo laji, jotta osallistujia saataisiin laajasti mukaan heti alusta alkaen. Päädyttiin sählyyn, joka järjestettiin sunnuntaina 6.2. Indecsin ja Man@gerin yhteisellä sählyvuorolla Bommarissa. Ensimmäinen laji oli sinällään helppo toteuttaa. Soitto Man@gerin urheiluvastaavalle ja ilmoitus killan tapahtumasta, jonka jälkeen sovittiin yhteisistä järjestelyistä. Ensimmäinen laji oli myös poikkeus tuleviin lajeihin, sillä paikalle saatiin myös joitain Man@gerin edustajia vahvistamaan "omaa vuosikurssiaan". Ajatus oli kuitenkin järjestää ensimmäisenä vuotena Cuppia ainoastaan Indecsin jäsenille.

Cuppi käynnistyi ensimmäisen ja toisen vuosikurssin välisellä pelillä, joka päättyi lopulta

fuksien voittoon toisen vuosikurssin kovasta uhosta huolimatta. Pelien aikana nähtiin monia hienoja yksilösuorituksia, mutta loppujen lopuksi kokemus oli voimaa ja ne kuuluisat "pehmeät kädet" löytyivät neljännen + n:n vuosikurssien joukkueesta, joka voitti näytöstyyliin jokaisen ottelun. Toiseksi ylsi kolmas vuosikurssi ja kolmanneksi fuksit. Toinen vuosikurssi jätettiin viimeiseksi.

2. Osakilpailu: hanki-ultimate

Kun ensimmäisen osakilpailun nöyryyttävästä kolmosijasta olin toipunut, oli aika lähteä suunnittelemaan kapteenien kanssa jatkoa. Olin sählyn aikana kysellyt toiveita seuraavaksi lajiksi ja esille tuli muun muassa pooloa ruohonleikkureilta aina eukonkanton asti. Ruohonleikkuripoolo hylättiin tietyistä järjestelykysymyksistä johtuen, mutta ajatus eukonkannosta jätettiin hautumaan. Lajiksi haluttiin jokin ulkolaji, ja koska myös tänä talvena oli lunta enemmän kuin tarpeeksi, valittiin lajiksi hanki-ultimate.

Paikan valinta aiheutti hieman harmaita hiuksia, mutta onneksi Pitkäsen Lauri keksi ehdottaa Ahvenisjärven viereistä futiskenttää. Ongelma ratkaistu ja päivämääräksi valittiin 10.3. sekä ajaksi iltapäivä sopivasti ennen illan valkohaalarisitsejä.

Paikalle saapuessani jouduin kuitenkin kohtaamaan pienen ongelman puolikkaan. Kentänhoitaja ilmoitti, ettei lumella saa kulkea, "jottei nurmikko mene pilalle." Ilmei-

sesti kaveri pelkäsi, että lumi pakkautuu jääksi ja sen sulaminen viivästyy. Joka tapauksessa paikka vaihdettiin läheiseen futiskenttään ja pelit saatiin aloitettua. Paikalle saapui jälleen yllättävän paljon pelaajia ja luntakin oli paikoin reilusti reitteen asti. Pelit käytiin kahdella kentällä, jottei kenenkään olisi tarvinnut paleltua pakkasessa. Paleltumisesta ei kyllä ollut tietoaakaan, sillä viiden minuutin lumessa tarpomisen jälkeen jokaisella oli varmasti edes pieni lämpö päällä. Kokemus tuntui olevan edelleen valttia ja neljännen + n:n joukkue vei jälleen osakil-

pailuvoiton vakuuttavalla pelillään. Fuksit ylsivät toiseksi ja myös kakkoset avasivat pistetilin kolmostilallaan. Vanhukset olivat kuitenkin edenneet jo kolmen pisteen karkumatkalle ennen ensimmäisen vuosikurssin joukkuetta.

(neloset + n: 6p, fuksit 3p, kolmoset 2p, kakkoset 1p)

3. Osakilpailu: finaali

Cuppi päätettiin lopettaa ensimmäisen vuoden osalta kolmanteen osakilpailuun, jonka päivämääräksi valittiin 4.5.. Finaalista haluttiin vähän erilaisempi ja päätettiin vapaa-aikatiimin kanssa järjestää se kolmesta eri lajista. Koska ilmat alkoivat pikkuhiljaa lämmetä, valittiin ensimmäiseksi lajiksi beach volley. Toiseksi lajiksi valittiin pienellä kiireellä paikan päällä mölkyn kaltainen peli, mutta pelivälineenä käytettiin jalkapalloa.

Beach volleyssä nähtiin oikeasti ihan tasokasta peliä sekä muutamia huikeita syöksyjä, etenkin Lauri Haavikolta. Ensimmäinen vuosikurssi vei lopulta beach volleyn nimiinsä, joskin joidenkin väitteiden mukaan huijaamalla. Neloset + n olivat toisia ja kakkoset ylsivät kolmannelle sijalle. Samaan aikaan suurta suosiota saavuttanutta jalkapallomölkkyä hallitsi kolmas vuosikurssi.

Ennen finaalin viimeistä lajia vanhukset näyttivät jo karanneen omille teilleen. Neljäs + n vuosikurssi johti

Cuppia 10 pisteellä, 1. vuosikurssi oli toisena 6 pisteellä, 3. vuosikurssi kolmantena 5 pisteellä ja 2. vuosikurssi viimeisenä 3 pisteellä. Mitään ei ollut kuitenkaan vielä menetetty, sillä koko cupin ratkaisisi eukonkantoviesti.

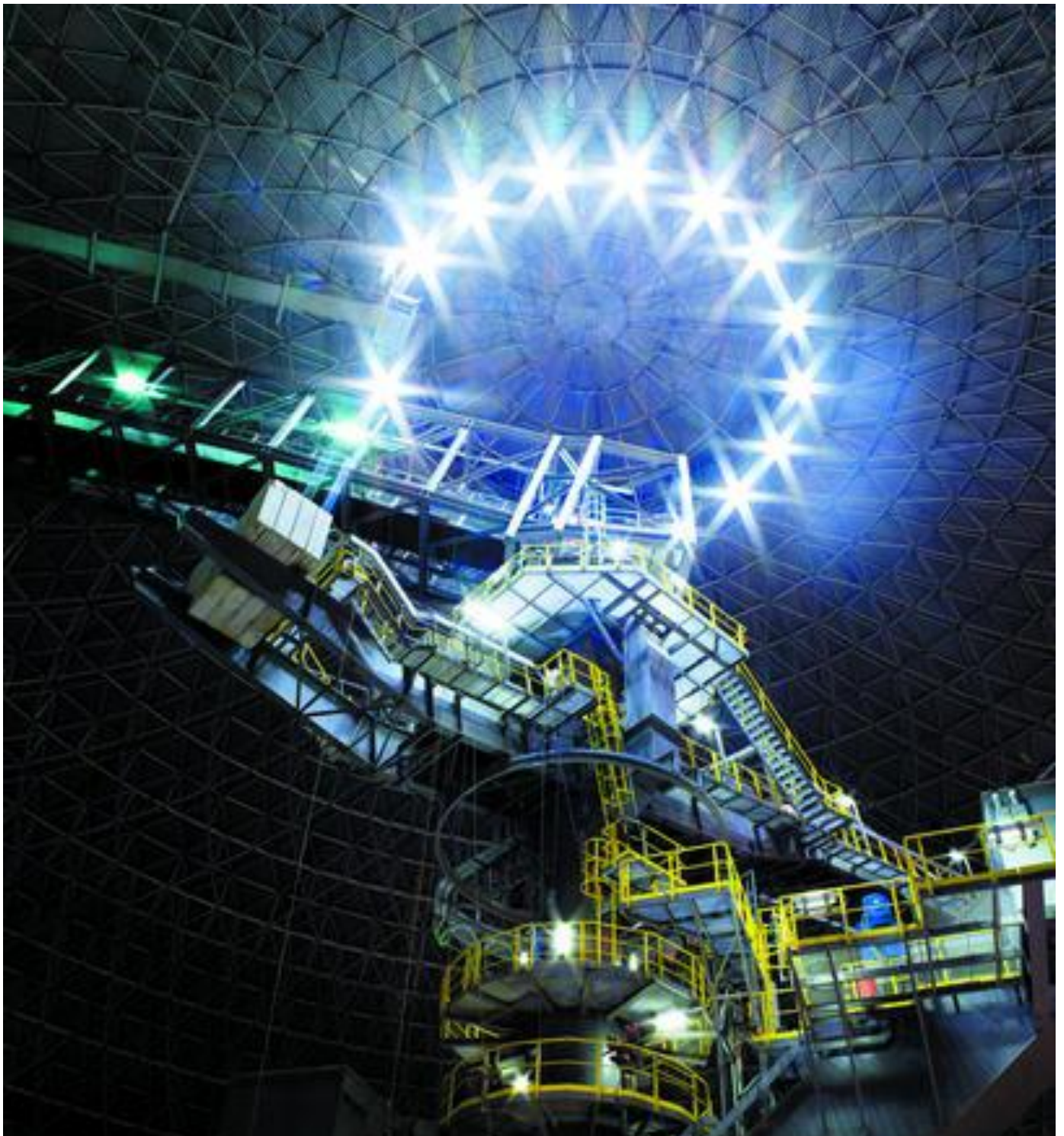
Pisteet muutettiin sekunneiksi siten, että pisteen johto seuraavaan tarcoitti 5 sekunnin etumatkaa. Vanhukset lähtivät siis 20 sekuntia matkaan ennen ensimmäistä vuosikurssia, mutta rata kierrettiäisiin 3 kertaa.

Heti ensimmäisellä kierroksella nähtiin yllätys, kun ensimmäisen vuosikurssin Matti Kärkkäinen vei kierroksen päätteeksi

huimalla draivilla ykköset muutaman sekunnin johtoon. Suuria yllätyksiä ei kisassa tämän jälkeen enää tapahtunut ja ykköset veivät kuin veivätkin Indecsin SporttiCupin lopulta nimiinsä. Neljäs + n vuosikurssi jätettiin toiseksi ja kakkoset ylsivät lopulta kolmosten vähäisen osallistujamäärän vuoksi toiseksi. Tyylikkäämmän kantotavan taisi viedä nimiinsä Miika Järvinen.

Kisan jälkeen sain palkita oman joukkueeni mestaruudesta mölkkysarjalla, jonka luovutimme Indecsin omaan käyttöön. Ensimmäinen SporttiCup oli kaikin puolin menestys. Paikan päälle lähdettiin pitämään hauskaa, kuitenkin pientä kilpailuhenkeä unohtamatta. Se sai jäsenistöltä paljon kiitosta ja siten varmasti ensi vuonna myös jatkoa. Kiitokset onnistuneesta Cupista kuuluvat kaikille siihen osallistuneille.

Making lasting impact,
not a quick impression.

www.abb.fi

Our project.
Your legacy.

Power and productivity
for a better world™

Indecs 25v.

Tuotantotalouden kiltä Indecs
kiittää kvartaalijuhlien yhteistyökumppaneita

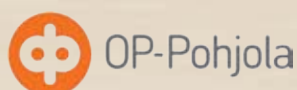

McKinsey&Company

KONECRANES
Lifting Businesses

GENELEC

framery

keisari

Karl Fazer
SWEET SPICES

Cargotec
Sandvik

TURVAKERROIN

Insta
Nordkalk